

Gimnasium

Nr. 31, Decembrie 2018

Revistă editată de Școala Gimnazială Nr. 3 Slobozia

*Eleva: Cârnu Ingrid
Clasa a IV-a B*

B-dul Unirii, Nr. 14 - Slobozia

DIN SUMAR:

- ✓ FILE DE ISTORIE
- ✓ PUTEREA CUVÂNTULUI ROSTIT
- ✓ PRIVIND ÎN TRECUT
- ✓ RIMĂ, VERS, CULOARE
- ✓ TRADIȚII
- ✓ ȘTIAȚI CĂ...
- ✓ PARTENERIAT ÎN AN CENTENAR

Caseta redacției:

Coordonatori: *Prof. inv. primar Mihai Emil* *Sturzoiu Maria - clasa a VI-a A*
Prof. inv. primar Stoicescu Elisabeta *Comardici Alina - clasa a VII-a C*
Prof. Râncă Nicoleta *Gustoiu Andreea - clasa a VII-a D*
Prof. Vasile Georgeta *Moldoveanu Sebastian - clasa a VIII-a C*

Colaboratori: Stoica Claudia-Valentina, Nae Florica, Agapie Roxana, Vlad Roxana, Dragu Ștefania, Arghiroiu Steluța, Manea Georgeta, Neculae Fănela, Neculae Ion, Ivan Elena, Stoicescu Elisabeta, Lungu Gheorghiuța, Tutelcă Gina, Neagu Drăguța, Cristea Elaria, Georgescu Norelia, Mirică Maria, Mihai Emil, Oancea Laura, Nicula Mariana, Alexe Viorica, Petranici Diana, Dragomirescu Anișoara, Bătrâncea Victorița, Neagu Adrian, Răduță Georgeta, Râncă Nicoleta, Ionescu Sorana, Negroiu Ioana, Dobre Emilia, Brașoveanu Ionela, Dinu Gica, Chioveanu Alina, Iordache Fabiola, Hagianu Adriana, Ionescu Maria, Bică Cornel, Filipache Carmen, Căluță Roxana, Dima Mihaela, Stoica Liliana

ECHIPA MANAGERIALĂ: Prof. Stoica Claudia-Valentina - director
Prof. Vasile Georgeta - director adjunct

*Revistă avizată de Inspectoratul Școlar Județean Ialomița,
cu numărul de înregistrare: 606/31.10.2018*

Stegarul - erou Ioan Arion

Împlinirea la 1 Decembrie 2018, a 100 de ani de la făurirea Statului Național Unitar Român, constituie un prilej de a reflecta asupra evenimentelor petrecute în acea perioadă și în special a unuia dintre ele: uciderea stegarului Ioan Arion în gara din Teiuș.

Cu ocazia Adunării Naționale de la Alba Iulia pe 1 decembrie 1918, a fost chemată populația, pentru a participa în număr cât mai mare la festivități. Această chemare a ajuns și în satul Agriș, comuna Iara din județul Cluj. Dintre feciorii satului se remarcase Ioan Arion, un flăcău de 24 de ani (născut la data de 3 iunie 1894), care făcuse peste 3 ani de război și se întorsese acasă cu gradul de caporal. El a fost desemnat să poarte steagul Agrișului, după ce a jurat să-l apere cu viața și să-l ducă la Alba-Iulia. Au plecat din Agriș 25 de delegați, Ioan Arion fiind stegarul.

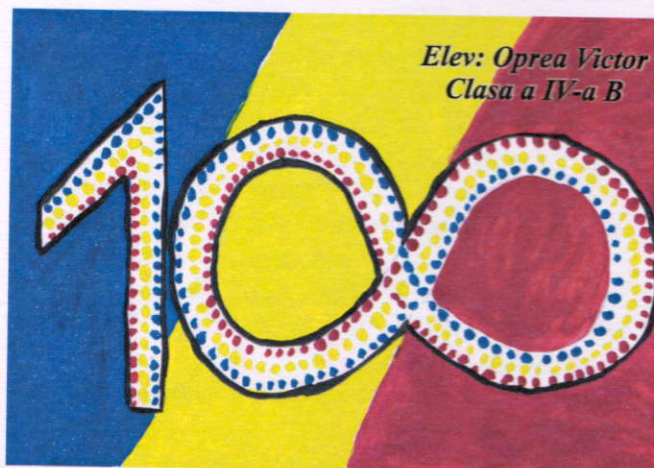
În ziua de 30 noiembrie 1918, o mulțime de trenuri, obișnuite și speciale, pline de călători români, civili și militari, se îndreptau spre locul Adunării Naționale. În gara Războieni se aflau cantonate însemnate forțe militare maghiare, alcătuite din gardiști, militari din unitățile de siguranță a căilor ferate, dar și un tren special de husari, care transporta echipament militar de la Coșlariu la Dej. La un moment dat, în stație a intrat un tren plin cu români, care veneau din Târgu Mureș. Aceștia au coborât pe peron manifestându-și bucuria, fapt ce i-a iritat mult pe militarii maghiari.

Veselia și manifestările românilor și cuvintele jignitoare care le-au fost adresate, i-au determinat pe husarii din trenul special, să atace trenul românilor, de pe care au smuls drapelele arborate la locomotivă și le-au călcat în picioare. Pentru aplanarea conflictului, mecanicul a pornit trenul în direcția Teiuș, nu înainte ca un tânăr roman să recupereze unul din steagurile tricolore și să-l așeze din nou la locomotivă.

Țara mea

Țara mea este România, cu munți falnici acoperiți de păduri, dealuri bogate în rod, câmpii verzi pline de grâne, râuri rezezi cu apă cristalină. Țara mea este un pământ binecuvântat de Dumnezeu, care stă de secole la îndoitura Carpaților.

România este o țară pitorească a cărei poveste e șoptită de Dunăre, un martor neclintit al istoriei noastre. Am avut conducători dârji, patrioți, care nu au plecat capul în fața inamicilor. Datorită lor suntem astăzi aici și putem afirma cu mândrie că iubim România.

Elev: Oprea Victor
Clasa a IV-a B

La Teiuș, trenurile cu români au fost oprite. Aceștia au coborât pe peron, au înălțat un drapel românesc și au încins o horă impresionantă. Manifestările i-au infuriat pe militarii și lucrătorii maghiari, aceștia considerându-le jignitoare la adresa lor.

În jurul orei 20, după discuții aprinse, s-a dat drumul trenului în direcția Alba-Iulia. Dar, abia pornit din stație, trenul a fost supus unui tir încrucișat de arme de foc. Gloanțele trase asupra ultimului vagon l-au lovit drept în inimă pe stegarul Ioan Arion, care, cu steagul ciuruit în mâini, s-a prăbușit în brațele consătenilor săi. Moartea lui Ioan Arion a fost fulgerătoare. S-a hotărât transportarea celui ucis la Alba-Iulia, unde trupul său a fost așezat pe catafalc în biserica ortodoxă Maieri, fiind înmormântat în 2 decembrie, în cimitirul aceleiași biserici.

Stegarul Ioan Arion a fost declarat „mort al națiunii române”, dându-și viața pentru propria sa țară.

Eleva: Miruna Costache
clasa a III-a B

Faptele mărețe ale istoriei neamului au pătruns în conștiința neamului, nu numai prin paginile zguduitoare ale istoriei, ci și prin operele scriitorilor patrioți, care și-au făcut ecoul lor peste veacuri. Realizarea Marii Uniri de la 1 Decembrie 1918 a fost manifestarea voinței neamului românesc, fiind oglindită în pagini pline de patriotism. Marele cântăreț al pătimirii noastre, Octavian Goga, a evocat, în cuvinte mărețe, acest moment al istoriei noastre.

Sărbătorile sunt motiv de bucurie și prilej de a transmite mai departe tradițiile specifice. Portul

tradițional românesc este format din piese vestimentare țesute și brodate manual, ouăle încondeiate, măștișoarele lucrate manual, podoabele și obiectele de cult sunt doar câteva dintre lucrurile care reprezintă România peste hotare.

România a dat lumii oameni măreți. Acești români de geniu și-au așezat numele între legende. Cu perseverență, ei și-au demonstrat ideile revoluționare în știință și au lăsat urmașilor o moștenire neprețuită. Ce ar fi dacă nu ar exista insulina descoperită de Nicolae Constantin Păulescu? Sau dacă Ion Cantacuzino nu inventa vaccinul împotriva tuberculozei?

Țara mea se află între legendă și baladă, realitate și măreție, prezent și trecut, istorie și artă, toate se strâng într-o horă în jurul Carpaților, unde a luat naștere valoarea acestui neam.

Înainte să vezi și să cunoști lumea, cunoaște-ți țara, ca să poți spune și altora că este „o țară mândră și

ANUL CENTENAR

Anul centenar este anul în care se împlinesc 100 de ani de când strămoșii noștri au creat România Mare, formată din Basarabia, Muntenia, Bucovina, Transilvania, Banat, Crișana și Maramureș, prin:

Credința românilor care au făcut Unirea că toată suflarea românească trebuie să trăiască împreună, într-un singur stat.

Efortul susținut al românilor, de-a lungul timpului, de a nu-și uita originea.

Năzuința avută de-a lungul secolelor, în ciuda vicisitudinilor, de a înfăptui Marea Unire.

Tenacitatea liderilor și a elitelor românești care au făcut tot posibilul ca Unirea să devină realitate.

Eroismul și jertfa celor fără de care visul românilor de veacuri nu ar fi fost posibil.

Nesupunerea românilor în fața imperiilor vremelnice.

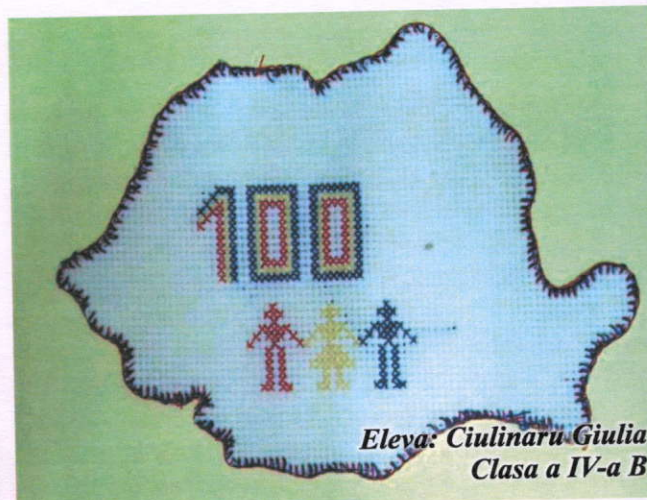
Ambiția românilor de a rămâne uniți.

Rațiunea românilor de a căuta în permanență să-și dezvolte spiritul și cugetul.

*Elev: Niță Vlad
Clasa a VII-a D*

*Eleva: Forsea Eliza
Clasa a IV-a B*

*Eleva: Ciulinaru Giulia
Clasa a IV-a B*

binecuvântată între toate țările semănate de Domnul pe pământ”, așa cum afirmă Nicolae Bălcescu.

*Eleva: Cârnu Ingrid
Clasa a IV-a B*

Mausoleul de la Mărășești

În vară, am plecat la Voroneț, în tabăra de istorie. Pe drum, ne-am oprit la Mausoleul de la Mărășești, considerat ca fiind unul dintre cele mai impunătoare monumente din țară. Pe frontispiciu stă scris "Întru slava eroilor neamului". Acesta a fost construit pe locul în care armata română i-a ținut piept cu eroism armatei germane, în vara anului 1917. Inițiativa ridicării unui mausoleu la Mărășești s-a luat la Congresul Societății Ortodoxe Naționale a Femeilor din România, desfășurat în anul 1919. Inaugurarea Mausoleului s-a făcut la 18 septembrie 1938, în prezența regelui Carol al II-lea și a numeroase oficialități.

Atunci am vizitat un muzeu al luptelor desfășurate pe aceste locuri, care cuprinde fotografii și diverse documente, armament și echipament militar din dotarea armatei române la vremea respectivă, precum și obiecte personale ale sublocotenentului Ecaterina Teodoroiu.

Un alt obiectiv vizitat în vara anului 2018 a fost Salina Cacica. În limba slavona "Cacica" înseamnă "rață". Acolo am văzut Lacul de cristal și pluta lui Carol I, Sala de dans, Capela Sfintei Varvara, Muzeul sării și Camera General Grigorescu. Istoria și dezvoltarea economică a localității Cacica este strict legată de zăcământul de sare genă, descoperit în anul 1785.

A fost un loc minunat pe care l-aș mai vizita oricând!

*Eleva: Comardici Alina
clasa a VII-a C*

Țara mea

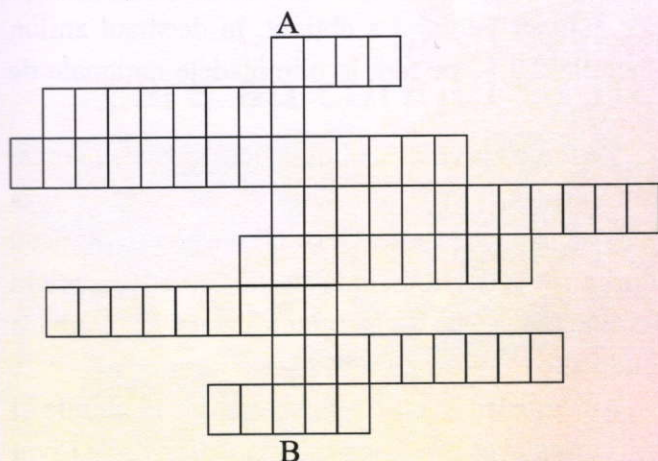
Țara mea cu daci străbuni,
Țara mea cu grai frumos,
Țara mea cu râuri line,
Țara mea cu oameni buni,
Țara mea, mi-e dor de tine!

*Elev: Postovic Andrei-Stefan
Clasa a II-a B*

REBUS

EVENIMENT ANIVERSAR 2018

Completând rebusul de mai jos, pe orizontală, veți descoperi pe verticala A,B denumirea evenimentului aniversar care se sărbătorește în România, în anul 2018.

1. Domnitor sub domnia căruia a fost înfăptuită Mica Unire în 1859.
2. Luna în care a avut loc Mica Unire din 1859.
3. Pe data de 24 ianuarie 1859 a avut loc unirea Moldovei cu
4. Provincie care s-a unit cu România în 1918.
5. Luna în care se sărbătorește Ziua Națională a României.
6. Rege care a avut un rol important în înfăptuirea Marii Uniri din 1918.
7. Localitatea în care a avut loc Marea Unire din 1 decembrie 1918.
8. Soția Regelui Ferdinand a dus o campanie diplomatică pentru recunoașterea statului român reîntregit. Cum se numea aceasta?

*Elev: Oprea Victor
Clasa a IV-a B*

*Eleva: Ioniță Andreea
Clasa Pregătitoare B*

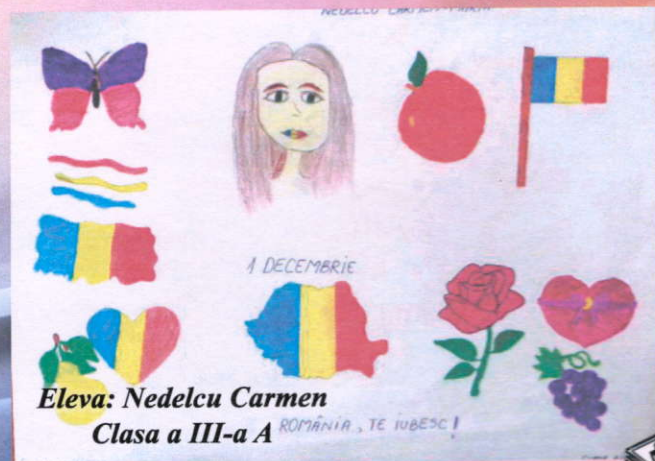
File de istorie

1.		U			J					
2.		L		B				A		E
3.		A	T			N		L		
4.		R			S					A
5.		T		R						
6.		E	M						R	
7.		L		A		I				A
8.		A						O		

1. Calitatea celor care au înfăptuit Unirea cea mare
2. Alungarea asupritorilor din țară
3. Marea Unire este un eveniment...
4. S-a unit cu țara
5. Atât cât va dura nația Română
6. Care durează etern
7. Locul unde s-a proclamat Unirea
8. Țara noastră

La rezolvarea corectă a rebusului, pe verticală se va obține un cuvânt important legat de istoria țării noastre.

*Elev: David Adrian
Clasa a IV-a B*

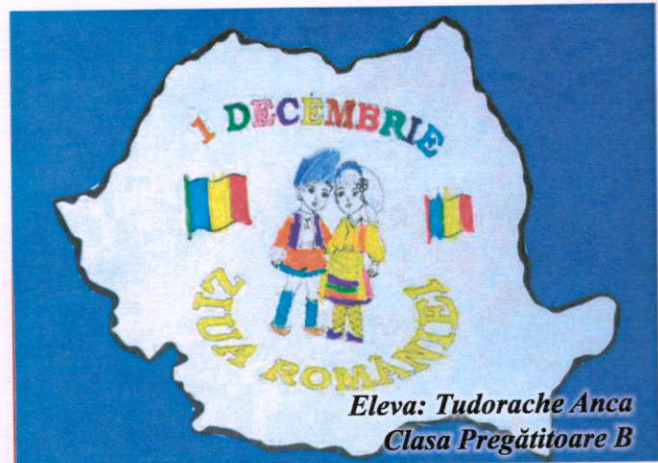
*Eleva: Nedelcu Carmen
Clasa a III-a A*

1 DECEMBRIE

Ziua cea mare a sosit,
Noi, azi, ne-am pregătit,
Ne-am gătit de sărbătoare,
Hai cu toți la hora mare!

Am o țară minunată,
Toți românii laolaltă
Astăzi, o sărbătorim
Și "La mulți ani!" îi dorim.

*Eleva: Surugiu Denisa
Clasa a II-a B*

*Eleva: Tudorache Anca
Clasa Pregătitoare B*

Ce înseamnă să-ți iubești profesia

Mă numesc Ionescu Maria-Justina și am funcționat ca profesoară de chimie la Școala Nr.3 între anii 1970 și 2003, deci 33 de ani. M-am titularizat la această școală din anul 1969, la un an de la înființare, dar am continuat să suplinesc la liceul „Mihai Vitezul”. Am avut ca directori pe toți cei care au fost numiți din 1968, după cum urmează: Dinescu Matei, Chiriac Iulian, Melnic Leonid, Ioniță Otilia, Tarna Gheorghe, Butnaru Adriana, Cilibeau Valentin.

Am fost responsabilă catedrei de fizică-chimie apoi de chimie și am răspuns de Orientarea Școlară și Profesională în școală. Cu prilejul încheierii anului școlar 1982-1983 am primit titlul de profesor evidențiat.

La concursul „Creativitate și eficiență în învățământ” din anul 1989 la faza națională care a avut loc la Iași, am primit mențiuni pentru Jocul didactic „Chimremi”, efectuat în totalitate de mine, cu care se poate juca remi, formând formule și ecuații chimice.

În toată perioada am răspuns de cercul de chimie de unde am selectat elevi pentru olimpiadele de chimie. La faza națională am ajuns cu douăzeci și doi de copii, dintre care doisprezece au venit cu premii și mențiuni. Menționez câțiva: elevul Vuică

Radu- Vlad a obținut premiul al II-lea pe țară la numai 0,06 puncte față de primul loc, elevele

Pinter Ana-Maria, Uriașu Rodica, Stanca Denisa au obținut premii speciale, iar elevele Bejan Daniela, Mocioniu Andreea au obținut mențiuni. Datorită lor, județul Ialomița a obținut, în decursul anilor, locurile 2,3,5 pe țară la olimpiadele naționale de chimie.

Pentru că la chimie olimpiadele începeau numai din clasa a VIII-a, am decis să țin până la faza județeană și la clasa a VII-a, unde ca premii primeau din partea mea stilouri chinezești, cărți etc. Exemplu aș putea să dau pe Sighireanu Mihaela, Ilie Nadia și mulți alții.

Am urmărit evoluția evidențiaților la chimie și am constatat că mulți au devenit medici: Radu Liviu, Mischiu, Dorobanțu, Andrei Ștefan, Moise, Mocioniu; farmaciști: Stoica Mihaela, Stanca Denisa, Dumitru Virginia, Păduraru Magda și Păduraru Teofil.

Am elaborat și alte materiale didactice pentru chimie precum: modele moleculare ale unor substanțe chimice din bile și tije, tabla cu formule și ecuații chimice care au rămas la Școala Nr.3 Slobozia.

Totdeauna am atribuit școlii aceeași importanță ca și familiei mele, pentru că mi-am iubit profesia am făcut -o cu mare pasiune, nepărăndu-mi-se a fi greu.

Profesor Ionescu Iustina

Invitație la lectură

Bună! Mă numesc Alexandru și pasiunea pentru citit mă îndeamnă să recomand această „îndeletnicire” și prietenilor mei. Aș vrea să fac referire la o serie de titluri din “Jurnalul unui puști”.

Acestea sunt în număr de 12:

1. Jurnalul unui puști-Greg Heffley
2. Jurnalul unui puști-Rodrick e cel mai tare
3. Jurnalul unui puști-Ultima picătură
4. Jurnalul unui puști-Căldură mare
5. Jurnalul unui puști-Adevărul gol-goluț
6. Jurnalul unui puști-Arest la domiciliu
7. Jurnalul unui puști-A cincea roată la căruță
8. Jurnalul unui puști-Ghinion cu carul
9. Jurnalul unui puști-La drum lung
10. Jurnalul unui puști-Ca pe vremuri
11. Jurnalul unui puști-Dublu sau nimic
12. Jurnalul unui puști-Escapada

Aceste romane sunt foarte distractive, amuzante și

captivante. Ele cuprind și benzi desenate în creion. Atunci când am luat primul volum, eram foarte curios să văd cum e. Și mie mi le recomandase cineva și vreau și eu să le recomand, la rândul meu.

Încă din primele minute, am început să râd. Volumul 1 mi-a atras foarte mult atenția.

Personajul principal este Greg Heffley. Acesta era un băiat în clasa a IV-a. El avea un frate mai mic și unul mai mare. Cel mai bun prieten a lui Greg era Rowley. Rowley era un băiat plinuț. Fratele cel mic a lui Greg, pe nume Manny, făcea numai nebunii, iar Rodrick, fratele cel mare, îl amăgea mereu pe Greg.

Mai departe nu mai vreau să vă povestesc, deoarece vreau să vă țin în suspans.

Vă recomand aceste romane!

*Elev: Zaharia Alexandru
Clasa a V-a B*

„Povești pentru băieți care au curajul să fie altfel” de Ben Brooks

Oameni de știință, sportivi, artiști sau oameni obișnuiți, toți au luptat, în felul lor, pentru o lume mai bună. De la Nelson Mandela la Stephen Hawking, de la Jamie Oliver la Lionel Messi, poveștile emoționante ale băieților din această carte sunt lecții prețioase de viață și o sursă de inspirație pentru toți copiii.

„Cartea asta poate salva vieți. Cartea asta poate să fie o sursă de inspirație pentru o nouă generație de bărbați care vor avea curajul să fie altfel.” Benjamin Zephaniah

„Oricât de greu ți-ar fi în viață, întotdeauna există

lucruri pe care le poți face și la care să fii foarte bun. Important e să nu te dai bătut.” Stephen Hawking

„Am scris această carte pentru că e genul de carte pe care mi-aș fi dorit s-o citesc în copilărie. Aș fi vrut să știu cât de mulți băieți s-au simțit singuri și marginalizați, ajungând mai târziu admirați chiar pentru lucrurile din cauza cărora fuseseră considerați mereu niște ciudați.” Ben Brooks

*Elev: Zaharia Alexandru
Clasa a V-a B*

Dragi prieteni,

Vă recomand să citiți cartea „Stuard Little”, deoarece este o carte foarte interesantă și plină de suspans. Personajul principal din această carte este Stuard, un șoricel care face parte din familia Little, o familie de oameni. Stuard nu le spune părinților săi mamă și tată, le spune domnul și doamna Little. George era fratele lui Stuard, care era și el tot un om. George și domnul Little inventau tot felul de mecanisme și obiecte foarte mici pentru Stuard. Domnul Little îi făcuse un pat dintr-un pachet de țigări, un mic ciocan cu care să lovească-n robinetul de la baie dimineața când se ducea să se spele pe față. Doamna Little era preocupată în timpul liber să îi facă lui Stuard hăinuțe.

Într-o zi de vară, Stuard întâlnește o pasăre pe nume Margalo, iar Stuard se hotărăște să o „adopte”, deoarece ea stătea în copacul din fața casei. Margalo și Stuard au devenit prieteni, iar Stuard a întrebat-o unde dorește să doarmă. Margalo i-a răspuns că dorește să doarmă în feriga de la geam.

Margalo pleacă, fiind speriată de o pisică, iar Stuard pleacă în căutarea prietenului său. Pe parcursul acestei căutări, Stuard trece prin mai multe peripeții.

Aceasta este povestea pe scurt a micului Stuard.

*Eleva: Ciulinaru Giulia
Clasa a IV-a B*

„Găinușa care voia să zboare”

Viața la fermă are regulile ei și fiecare zi seamănă cu alta. Dintr-o cușcă mică, Muguraș privește păsările care umblă în voie prin poiată. Tânjește după libertate, dar cea mai mare dorință a ei este să-i fie lăsat măcar un ou și să aibă și ea un puișor.

Într-o zi, visele ei devin atât de puternice, încât sparge cușca din care nu mai ieșise niciodată.

Și atunci începe drumul lui Muguraș prin lume: stă sub salcâmul care a ajutat-o să nu-și piardă speranța, își face un prieten și are de înfruntat bunele și relele care vin odată cu îndrăzneala de a-și trăi propria viață.

*Elev: Oprea Victor
Clasa a IV-a B*

REPORTERI ÎN DEVENIRE.... Identitate regăsită

Este luni. Eu și colega mea de bancă, Teo, discutăm despre ce avem de făcut în weekend. Apare Georgia, șefa noastră de la revista școlii. Am uitat să vă spun că eu și Teo colaborăm cu revista școlii. Adică suntem un fel de jurnaliste. Mai mult scriem poezii, articole cu „știați că?” sau facem desene pe anumite teme. Georgia este o fată din clasa a VIII-a, deșteaptă foc și dornică să se afirme în acest domeniu, redactor șef al revistei școlii.

- Anda, Teo am ceva nou pentru voi!
- Ce? am întrebat în cor.
- Un subiect de senzație. Am informații că la centrul de refugiați din zona de război dispus în cartierul de Vest, copiii sunt chinuți. Hai că voi cunoașteți cel mai bine limba engleză! Succes!

Deși nu prea aveam experiență, nu am refuzat

și am mers la centru. Acolo, din ce am aflat, erau 28 de adulți și 15 copii de naționalitate siriană. Cei care se ocupau de centru au fost binevoitori și ne-au lăsat să discutăm cu refugiații. Din discuțiile avute, am tras concluzia că informațiile pe care le avea Georgia, nu erau adevărate și că cei de acolo erau tratați bine și nu erau probleme. La plecare, Jamal, un băiat sirian, ne spune că a dorit să se înscrie la noi la școală, dar nu are nici un act de identitate.

- Ce trebuie să fac? Vă rog frumos să mă ajutați!

Am fost de acord și am plecat să rezolvăm problema. După o plimbare de vreo 2 zile cam pe la toate instituțiile statului, am reușit să strângem toate informațiile necesare. Sper că v-ați prins că toate informațiile le-am luat de pe internet, că altfel, cine primea niște copii în audiență?

Deci:

Documentul temporar de identitate atestă identitatea, dreptul de ședere pe teritoriul României în calitate de solicitant de azil și reședință. Pe parcursul procedurii de azil, valabilitatea documentului va fi prelungită periodic, în funcție de stadiul procedurii.

Pentru prelungirea documentului temporar de identitate, solicitantul va depune personal la ghișeul structurii din cadrul Direcției de azil și Integrare o cerere tip, însoțită de dovada reședinței în cazul în care se află într-unul din Centrele Regionale de Proceduri și Cazare pentru solicitanții de azil.

În cazul în care solicitantul de azil nu posedă pașaport național, pe documentul temporar de

identitate eliberat de către Inspectoratul General pentru Imigrări, va fi menționat „Identitate declarată”.

Pentru a beneficia de drepturile prevăzute de lege, solicitantului de azil i se atribuie un cod numeric personal care se înscrie în documentul temporar de identitate. Codul numeric personal se atribuie de îndată, după înregistrarea cererii de azil în baza de date, în funcție de reședința solicitantului de azil.

În vederea facilitării accesului la sistemul de învățământ românesc, solicitanții de azil minori beneficiază, în mod gratuit, pe durata unui an școlar, de un curs pregătitor în vederea înscrierii în sistemul național de învățământ. Cursul pregătitor este organizat de Ministerul Educației Naționale, în colaborare cu Inspectoratul General pentru Imigrări.

Pe perioada cursului de învățare a limbii române, minorii pot fi înscriși ca audienți în sistemul de învățământ.

În concluzie, familia trebuie să se adreseze structurii teritoriale pentru imigrări.

În felul acesta am terminat ancheta jurnalistică. Urmează altă sarcină dată de Georgia, la care de data aceasta ne va ajuta și noul nostru coleg Jamal.

*Eleve: Luca Anda și Oancea Teodora
Clasa a V-a C*

O călătorie printre stele

Este o seară rece de frumoase, nu s-ar povesti toamnă. Stau la fereastră și despre ele.

observ cum plouă mărunț Nu toate sunt la fel, unele peste covorul de frunze. sunt făcute din zahăr, altele din Deodată, la geam, o vietate gheață sau praf de marmură.

luminoasă se zbate să ajungă O stea din piese lego este chiar casa noului meu prieten.

la mine. Îmi povestește că fiecare are Mă roagă frumos să încerc să-i repar farfuria zburătoare un nume și este fermecată. Cea care s-a ciobit la aterizare. Mă care îi este casă se numește uit în jur și sper să găsesc ceva. “Generozitate”. Aici nu pot din piese lego. Îi ofer jucăria, ajunge decât cei ce știu să dăruiască. Steaua vecină este iar mica vietate mă întrebă cea mai strălucitoare din dacă vreau să fac o scurtă galaxie.

plimbare. Mă învăluie în praf O văd, dar... nu este o stea, magic, devin mic și plecăm la ci un licurici. Iar eu stau în fața drum. ferestrei cu ochii larg deschiși.

Minunate stele ni se arată în cale, dar sunt prea uimit să reacționez. De n-ar fi așa de

*Elev: Bogdan Popa
Clasa a III-a B*

*Eleva: Lungu Bianca
Clasa a VII-a B*

LEGENDA FURTUNII

- Salutare, copii! Eu sunt povestitorul și astăzi am să vă spun „Legenda Furtunii”. Să începem! Să vă mai spun...

- Hei! Ce tot mai tragi de timp? ”Aaaa... Salutare, copii! Nu v-am văzut!” ...

- Bine, o să încep acum! Cu mult timp în urmă, într-o țară îndepărtată, existau Zombii de Întuneric. Aceștia creau furtunile.

Într-o zi, s-au gândit să creeze o furtună. De la câțiva stropi, la ploaie abundentă, până la un taifun adevărat.

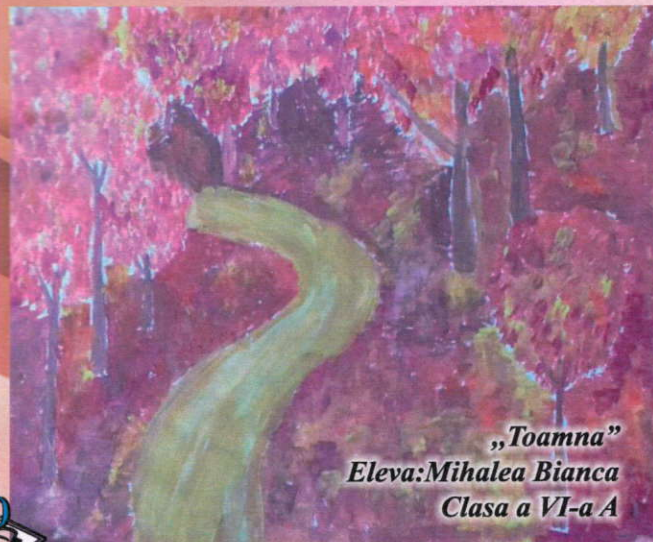
Dar în acea lume mai existau și Zeii Soarelui care opreau răul făcut de Zombi. Au încercat să oprească furtuna. Aceasta era prea puternică, așa că au chemat-o pe cea mai puternică dintre ei, Zeița Soarelui. A învins cu greu totul: dintr-un taifun, într-o ploaie puternică, apoi abundentă, iar în final câțiva stropi și după, nimic.

Zombii de Întuneric au plecat pentru multă vreme, iar toți ceilalți s-au bucurat foarte mult.

Noi avem chiar aici, lângă noi, Zeii Soarelui și Zombii de Întuneric și îi cunoaștem ca ploaie și Soare.

-V-a plăcut legenda, copii?

Eleva: Mara Lungu
Clasa a III-a B

„Toamna”
Eleva: Mihalea Bianca
Clasa a VI-a A

Decorațiune de toamnă
Eleva: Constantin Timeea
Clasa a III-a B

Tărâmul stelelor

Astăzi este o zi călduță de toamnă. Dansul frunzelor ruginii este impresionant. Ele se așază ca un covor arămiu, pe care eu și familia mea călcăm în drum spre Planetariu.

Camera de proiecție este imensă. Un glas blând ne povestește despre formarea stelelor. Deodată, o steluță cu colțurile ascuțite și privire curioasă mi se așază lângă obraz, uitându-se peste umărul meu.

- Ce faci tu aici, în lumea stelelor?

- Am venit să vorbesc cu Luceafărul de noapte! Este atât de frumos!

- Nu este aici! Stă de vorbă cu Uranus! Dar te voi duce eu acolo, în zbor.

Și-am pornit amândouă într-o călătorie în tărâmul stelelor, unde noua mea prietenă mi-a arătat constelații strălucitoare și mi-a vorbit despre zodii. Întâlnirea cu Luceafărul a fost unică. Este mai prietenos decât credeam! Am vorbit câte-n lună și-n stele!

Glasul mamei mele a fost cel care m-a trezit din visare. Trăisem ceva prețios, ceva de care îmi voi aminti mereu, ceva ce voi purta o veșnicie în suflet!

Eleva: Medeea Țigău
Clasa a III-a B

Culorile toamnei

Toamna a colorat natura ca un adevărat tablou. Fiica mijlocie a anului sosește mereu, întinzând un covor de frunze arămii. Ele se desprind una câte una de pe crengile copacilor și tremură în bătaia vântului. Odată ajunse pe pământ, vor fi sfărâmate în zeci de bucăți de piciorul omului.

Dimineața, bruma groasă acoperă pământul, iar frigul devine stăpân peste întreaga natură. Regina toamnă este zglobie, harnică și darnică precum albina, deoarece ea umple hambarele gospodarilor în fiecare an cu bunătațile ei.

În aer se simte mireasma suavă a merelor roșii care se joacă de-a v-ați ascunselea printre ramuri. Perele și gutuile, de un galben auriu se grăbesc să umple coșurile nerăbdătoare. Păsările călătoare își încep marea călătorie spre țările calde, iar animalele pădurii își fac provizii serioase pentru iarnă.

Veverițele harnice și atât de jucăușe se zăresc

printre ramurile desfrunzite ale copacilor.

Spre sfârșitul toamnei aș vrea să mai aud cântecul păsărilor, dar degeaba! După un timp în care totul parcă a încremenit, se aude doar încet: cioc, cioc, cioc! Este ciocănitorea care își caută hrană sub scoarța copacului.

Ador acest anotimp desprins parcă din poveste!

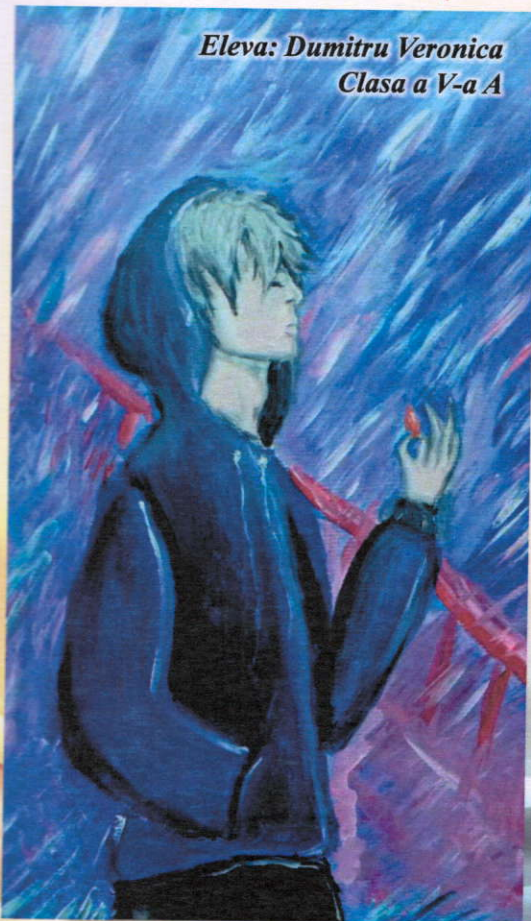

„Melancolie”
Eleva: Cilibeanu Sara
Clasa a V-a B

Eleva: Răileanu Andreea
Clasa a V-a B

Timp, încotro mergi?

Eleva: Dumitru Veronica
Clasa a V-a A

Fiecare anotimp în parte este frumos. Unul aduce lucruri plăcute sau mai puțin plăcute, unul aduce frig, iar altul multă căldură.

Primăvara este încântătoare, cu florile care ne fac să zâmbim și cu renașterea naturii, după o iarnă rece. Vara, toți copiii se bucură de căldura și liniștea lunilor de vacanță, de culorile frumoase ale curcubeelor, după ploile rapide de vară, de cântul păsărilor, de soarele galben. E uimitor, însă, cum de la un anotimp atât de vesel trecem la unul mai melancolic, cu temperaturi scăzute și ploi mărunte. Dar toamna nu oferă doar atât, nu, toamna are culori frumoase, peisaje admirabile!

Lunile trec, iar iarna nu întârzie să apară cu haina albă și rece de zăpadă, cu sărbători și veselie. Apoi pleacă și vine iar primăvara... E surprinzător cum trece timpul, nici nu ne dăm seama cum creștem!

Fiecare lucru, în viață, ne oferă un scop, un motiv să râdem sau să plângem. Trebuie să ne bucurăm de această capodoperă a lui Dumnezeu, Natura! Are șansa eternă la regenerare, în comparație cu noi, oamenii, ființe trecătoare pe acest pământ. Această eternă șansă la reînviere a naturii, plină de mai mult farmec cu fiecare revenire a sa, ne face pe noi, oamenii, să ne privim viețile ca pe niște fire de nisip în univers, dar să ne simțim împliniți, fericiți, recunoscători că Stăpânul universului ne-a pus atâtea bogății la picioare!

Noi, cu viețile noastre de doar câteva clipe, stăpânim peste clipele eterne ale Timpului nemuritor!

Eleva: Vasile Sorina,
Clasa a VII-a A

Dragă vacanță,

Ne cunoaștem de mult timp, încă de la grădiniță. Niciodată nu am vrut să pleci de lângă mine, dar ai făcut-o pentru perioadele din semestrele școlare.

De fiecare dată când mă gândesc la tine, mă apucă nostalgia și mă gândesc cum să îmi planific mai bine timpul pe care îl vom petrece împreună.

Este atât de plăcut când suntem împreună! Mă pot juca o zi întreagă, pot dormi până la prânz fără să sune alarma, pot ieși cu prietenii la orice oră, fără să mă gândesc la teme.

Când ești cu mine în timpul iernii, am atâtea bucurii! Merg la colindat, la derdeluș, petrec sărbătorile alături de cei dragi mie și sunt foarte fericită că pot merge la munte.

Chiar dacă nu te văd prea des, am amintiri minunate cu tine și vreau să-ți mulțumesc pentru locurile unice pe care le-am vizitat.

Te iubesc și aștept cu nerăbdare ziua în care ne vom revedea.

Eleve: Ștefan Alexandra Cosmina
Clasa a IV-a D

Aventura de Crăciun

Într-o pădurice de nea, s-a născut un ghemotoc de blană, adică, pardon, un puiuț de vulpe.

Numele lui era Pirie și era ca o moviliță de zăpadă.

Apropo, ziua lui era chiar cu o săptămână înaintea de Crăciun.

După ce a făcut ochi, mama lui a început să îi povestească despre Moș Crăciun, Iisus Hristos și cadouri. Pirie era hotărât, în Ajun va pleca în căutarea lui Moș Crăciun.

La câți puiuți de animale erau prin pădurice, avea să stea ceva!

Când se ducea cu mama lui la plimbare, se uita la fiecare vizuină, nu care cumva să vină Moșul mai repede și el să nu îl vadă.

Trecură zilele ca secunde și se făcu Ajunul. Pirie era pregătit. Tot ce voia de Crăciun era să îl vadă pe

Gălbenuș și Roșioară

Frica cea mai mare a frunzelor era toamna, deoarece zi de zi acestea cădeau încet pe pământ. Însă anotimpul toamna a venit și toate frunzele au început să cadă. Dar două frunze, numite Gălbenuș și Roșioară au prins o ocazie uimitoare de a pleca în vacanță.

- Roșioară, a început o furtună! La trei sărim! Spuse Gălbenuș.

Și frunzele, prietene, cu elan au sărit și iute s-au lăsat purtate de vânt. Zile întregi s-au scurs, pe aripi de vânt fiind legănate.

- Ce bine e să plutești deasupra lumii, spuse Gălbenuș.

- Minunat mă simt, a răspuns Roșioara, ca un înger cu aripi de vânt.

- La un moment dat, frunzele, în zborul lor, s-au întâlnit cu o vrabie pe nume Voinicica. Uimită, aceasta s-a prezentat:

- Bună! Eu mă numesc Voinicica. Pot să zbor împreună cu voi?

- Desigur, eu sunt Roșioara, iar el este Gălbenuș.

- Dacă vreți vă pot duce în cuibul meu.

Odată ajunși acolo, noua prietenă le-a prezentat cuibul ei. Era un cuib mic, din multe paie firave și dese. Deodată, frunzele au văzut un uliu care se îndrepta fix spre ele.

- Ajutor! urla Roșioara.

Dar primejdia o păștea de fapt pe Voinicica. Cele două frunze prinseră curaj și au sacrificat mici bucățele din trupul lor, aruncându-le în ochii uliului. Orbit, uliul s-a retras, iar Voinicica, cu inima bătându-i cu putere, lua sub aripile ei pe cei doi prieteni, neînfricată.

Toamna s-a scurs, iar ei au rămas uniți în călătoria lor.

Eleve: Pîrgă Anca
Clasa a IV-a B

„Strada școlii”

Eleve: Constantin Catinca
Clasa a III-a A

Moș Crăciun. Mama îl trimise la culcare imediat după ce a mâncat. Micuțul țopâi fericit până la el în cameră.

Când mama a venit să vadă dacă doarme, el s-a prefăcut că da, apoi a sărit pe fereastră.

Afară era frig și îi înghețau lăbuțele, dar nu avea de gând să renunțe. Se îndreptă spre vizuina iepurașilor cu pași grăbiți. Când ajunse, auzi doar glasuri somnoroase care își urau „Crăciun fericit!”

Dezamăgit, plecă spre ursuleții Urdi și Urca, poate la ei ajunsesse Moșul.

Dar, din păcate, nici acolo nu era. Lăbuțele îi tremurau, dar nu voia să renunțe.

Poate era pe la șoricei. Nici la ei nu era, dar din căsuță veneau mirese minunate de cozonac și biscuiți. Ce ar mai fi vrut și el...

Voia să meargă și la popândăi, dar pe la jumătatea drumului îngheță de tot. De data asta, chiar îi era prea frig să mai continue, așa că se cuibări lângă un copac; acolo era mai cald.

Stătea acolo singur, înfrigurat și trist, dar deodată se auzi un „Ho-ho-ho!”, apoi niște clopoței și, în cele din urmă, văzu niște luminițe, apoi chiar pe el, pe magicul Moș Crăciun și chiar și pe renii lui.

Atunci se târî de sub copac și scheună spre Moș Crăciun.

Legenda anotimpurilor

Demult, când puricii erau cât elefanții, iar elefanții se numeau copaci, s-au născut patru surori.

Mama lor, Luna, în fiecare zi le spunea:

- Dragile mele, nu uitați când vă jucați să nu vă avântați prea departe de casă! V-ați putea da peste cap puterile! iar ele mereu o ascultau.

Cea mai mare dintre surioare era Toamna, după ea imediat erau Iarna, Vara și Primăvara (Vara și Primăvara erau gemene). Ele locuiau pe cel mai mare nor din lume (avea vreo 30 de metri pătrați).

Într-o zi, pe când se jucau lângă râul Curcubeu, Primăvara a căzut într-un apă. Toamna, speriată, alergă pe lângă râu, strigând-o. Micuța de ea reușise să se agațe de un buștean care plutea pe lângă ea. Toamna dădea din mâini și încerca să vadă unde se termină râul, dar, spre dezamăgirea ei, nu se termina, ci se revărsa într-o cascadă (cascada aceea o vedem și noi, ea este curcubeul în sine, da, curcubeul vine dintr-un râu, nu din fundul unicornilor).

Atunci, cu toate puterile ei, Toamna se transformă într-un anotimp, ceea ce îi dădu puterea să fie ca o boare atotștiutoare și atotputernică. Se grăbi spre surioara ei și o învăluî, o duse înapoi cu picioarele pe pământ.

Când ajunseră acasă, mama îi spuse că, dacă mai rămâne mult în ceruri, se va risipi, așa că va trebui să se grăbească să ajungă pe pământ, până nu e prea târziu.

Ea se grăbi spre meleagurile noastre să ne aducă mii

Moșul se întoarse și îl văzu. Așa micuț cum era, îl luă în brațe, învelindu-l într-un prosop cald.

Și ghiciți: unde l-a pus? Chiar în sania lui. De sub păturică, îl văzu cum lasă cadouri șoriceilor, apoi își luară zborul spre ursuleți și în cele din urmă la iepurași.

După ce termină de dat toate cadourile pentru prietenii lui, se întoarse spre el și îi dădu ceva magic: un cadou pe care toată lumea și l-ar dori. Cadoul era un săculeț plin cu praf magic, care îl putea duce pe Pirie în casa lui Moș Crăciun, să îl vadă când vrea el și să îl îmbrățișeze.

Pirie sări din săniuța magică cu un schelălăit recunoscător, dar înainte să intre în casă îi făcu cu lăbuța lui Moș Crăciun, în semn de la revedere.

A doua zi se trezi și singurul lucru care îi arăta că nu a fost un vis frumos era săculețul micuț pe care îl strângea la piept.

Și uite așa, cea mai fericită ființă, de Crăciun, a fost chiar Pirie, care mereu se strecura în casa Moșului și se juca cu spiridușii lui.

*Eleva: Pîrgă Anca
Clasa a IV-a B*

de bucurii: sărbători, mirese, roade, și tot felul de minunății.

Dar Iarna nu putea sta fără draga ei soră, așa că se transformă și ea într-un anotimp. Primăvara, care regreta că a căzut și că a obligat-o pe sora ei să se transforme în anotimp, o urmă pe Iarna. Vara, care fără sora ei geamănă nu își putea închipi viața, fugi după ea.

Luna și tatăl lor, Soarele, se duseră și mai sus, ea să le vadă mai bine, dar pentru că ele s-au împrăștiat peste tot, trebuia să le vadă pe rând.

Tatăl le iubea mai mult pe Vara și Primăvara, iar mama pe Iarna și Toamna. Așa că fiecare zăbovea mai mult la preferatele lui.

Mama le oferea umbra, ca să se odihnească, iar tata soare din plin, să se joace.

Și uite așa, ați aflat și voi mai multe despre dragile noastre anotimpuri și despre Soare și Lună.

*Eleva: Anca Pîrgă
Clasa a IV-a B*

Eu și nasturii

Făcând curat prin camera mea, am văzut sub pat că am mai multe jucării depozitate acolo. Am găsit multe jucării triste și prăfuite. Am început să le adun într-o cutie cu gândul să le dau celor mai nevoiași. Mie nu îmi mai trebuie, fiindcă am crescut acum. Când am luat ultima jucărie, am văzut un nasture. Dau să mă aplec să-l iau, dar nasturele se rostogolește și se duce mai departe. Merg după el, dau să-l ridic, dar nasturele se duce mai departe și intră într-o crăpătură în perete. Mă apropii și mă uit atent. Mi se părea că aud voci dincolo de perete. Din instinct, dau cu degetul după nasture și deodată deschizătura se mărește, ca prin minune. Temător, dar curios mă așez pe burtă și mă târăsc prin gaura din perete.

O altă lume mi se deschide în față. Deodată, cineva mă strigă pe nume. Mă uit în toate părțile, dar nu văd pe nimeni. De după un superb copac multicolor apare un nasture, apoi altul, încă unul și încă unul. Au apărut așa rând pe rând vreo zece nasturi. M-au întrebat dacă îmi aduc aminte de ei. Am zis că nu am cum să-i cunosc. Mi-au explicat că ei sunt toți ochii ursuleților pe care eu îi smulsesem de-a lungul timpului. M-au poftit cu ei, într-o excursie prin ținutul lor de basm. Am mers cu ei printre copacii multicolori, apoi cu ei pe o bărcuță pe curcubeu, ne-am jucat într-o poieniță cu flori. Nu-mi venea să cred că dincolo de peretele camerei mele se află o lume de basm.

Deodată, aud vocea mamei care mă strigă să mă grăbesc cu cutiile pe care urma să le donez copiilor mai săraci. După ce mi-am cerut scuze pentru că îi smulsesem de la locul lor, am trecut prin aceeași gaură din perete. În urma mea, gaura s-a închis devenind doar o mică crăpătură în perete.

Mi-am promis că niciodată nu am să mai stric vreo jucărie!

*Eleva: Ion Maria Lavinia
Clasa a V-a A*

100 de ani mai târziu, Școala Viitorului

Anul 2068, va fi un an al gloriei în istoria Școlii Gimnaziale Nr.3 Slobozia ce a ajuns să devină una dintre cele mai bune școlii pentru cadrele didactice excepționale și mai ales pentru elevii săi silitorii care aduc anual trofee, având rezultate uimitoare la olimpiade și concursuri naționale.

Această instituție nu este cunoscută doar pentru premiile obținute și profesorii bine aleși pentru educația elevilor, mai este renumită și pentru modernizarea acesteia spre satisfacția micilor școlari, dar și pentru mulțumirea educatorilor și a angajaților:

- Sălile de clasă au fost renovate pentru a-i bucura pe copii și pentru a învăța mai ușor: fiecare încăpere conține mese făcute pentru doi elevi fiecare, table magnetice, video-proiectoare conectate la computere de ultima generație și dulapuri pentru manuale și caiete, cu rolul de a reduce greutatea ghiozdanelor.

- După multe ședințe și multe schimbări ale regulilor, Școala Gimnazială Nr.3 Slobozia a adăugat o cantină pentru a servi elevilor mâncare gătită și produse de casă, pentru desertul acestora.

- Pentru elevii care fac parte din echipe sportive, consiliul școlar a adăugat terenuri de fotbal, handbal, baschet și tenis.

- După orele de curs, elevii își vor petrece timpul într-un club școlar opțional la alegere precum: club de teatru, club de dans, club de artă, club de sport și multe altele.

Toate aceste minunății au fost aduse în această școală cu ajutorul elevilor, profesorilor și a multor directori care au venit și au plecat din această instituție, iar noi, în anul 2018, putem să începem să lucrăm puțin câte puțin, ca să ajungem să ne îndeplinim aceasta dorință de a avea o **ȘCOALĂ A VIITORULUI!**

*Elev: Rusu Horia Codrin
Clasa a VII-a C*

Steluța Tatiana

A fost odată, la puțin timp după ce s-a format viața pe pământ, o steluță, mai mică decât celelalte, pe nume Tatiana. Ea locuia exact deasupra planetei pe care stăm. Nu avea prieteni, în afară de sora ei mai mare, Lucia, care era regina.

- Surioară, vreau și eu să am un rol care să le fie de folos stelelor mai mari ca mine! Nu să stau toată ziua aici să nu fac nimic, o rugă mica steluță pe Lucia.

- Ai avea o șansă...

- Chiar așa?

- Da! Uite! Vezi toți sătenii aceia care stau acolo, după pod? Ei bine, așteaptă să se facă alegerile.

- Ce alegeri?

- Mai întâi o să se aleagă, printr-o tombolă, cine va zbura până pe Marte ca să-i anunțe pe marțieni că s-au creat aerul, apa, lumina, cerul și pământul pe Terra. Ei sigur o să creadă că acum au concurență, iar acea stea care îi va cunoaște va trebui să îi convingă că nu au. Apoi, o să fie ales cineva care să se ocupe cu această plecare, adică să decidă cu ce va merge: cu un asteroid-tren, cu catapulta- metrou sau pe jos. Asta se va întâmpla prin vot.

- Bine! Mă duc chiar acum să încerc să mă înscriu la ambele! Poate am noroc!

A doua zi, steluța Tatiana a aflat că ea va merge.

- Daa! Abia aștept!

- Câștigătorul votului este... Tatiana!

- Nu-i corect! Ea le-a câștigat pe ambele! Spuse o stea mai în vârstă.

- Hmm... Eu vreau să merg pe jos! Măcar printr-o reușită fabuloasă să mă cunosc lumea!

A treia zi, Tatiana își luă un rucsăcel cu busola, apă și ceva de mâncare. Se putea oare să reușească? Numai gândul că putea să viseze o însăimântă. Dar nu.

- Nu putem trimite un copil! protestă un domn.

- Da! strigau alții într-un glas.

A pornit Tatiana. Poporul îi striga din spate să o ia spre sud, ea o apucă spre nord. Merse, merse și tot merse până la o gaură neagră. Se opri, se uită în jos și sări.

- De ce am făcut asta? Se întrebă ea.

Cădea în gol. Nu avea ce să mai facă. Până când văzu o lumină puternică, crezu că s-a dus și nu se va mai întoarce.

A ajuns la capăt. O întâmpinau primele ființe: Adam, Eva, niște animale și plante.

- Cine ești tu? întrebă Eva.

- Ta... Ta... Tatiana. Sunt o stea.

- Vai! Ce cauți aici? Trebuie să te trimitem imediat înapoi! spuse o oaie.

- Dar cum? întrebă și Adam.

- Cred că știu! exclamă un crin. Prin puterea vântului!

Au chemat vântul, i-au spus că trebuie să ducă steaua acasă, iar acesta execută.

Când a ajuns acasă, Tatiana a găsit-o pe sora sa în temnița palatului, pentru că a fost de acord ca mica stea să meargă, iar după legile de acolo, moștenitorul tronului era chiar micuța.

- Măcar acum am și eu un post folositor!

*Eleva: Tomescu Karina
Clasa a III-a B*

Furtuna

Într-o zi frumoasă de toamnă, am ieșit cu bona și cu frații mei mai mici în parc.

Deodată, mai multe păsări se adunară la un loc și zburară care încotro. Pe cer au apărut nori negri, nori grei, de ploaie. Totul bubuie în jur și fulgeră atât de tare, că te orbește de atâta lumină.

Unul dintre nori se agăță de crengile unui copac și se rupse. Toată apa căzu pe noi. Ceilalți nori, văzând ce face prietenul lor, luară foarfeca și se tăiară unul pe altul.

Ploua atât de tare, încât nu mai vedeam nimic. Ne udasem până la piele, iar apa ne venea până la genunchi.

Bietul Soare! A trebuit să vină cu un ac și o ață să îi coasă pe toți. Numai așa, ploaia își termină programul.

Încet, încet, totul reveni la normal, iar noi, respirând aer curat, ne îndreptam spre casă, uzi ca paparudele.

*Eleva: Popescu Andreea
Clasa a III-a B*

ȘCOALA ROMÂNEASCĂ

Spiru Haret a fost cel care a adus schimbări esențiale în învățământul românesc. El își dorea să existe o școală în fiecare sat, astfel încât și oamenii de la țară să aibă acces la educație.

După 1918, după Marea Unire, ne aflăm în perioada următoare reformelor ministrului Spiru Haret. După Marea Unire, Romania se află în situația de a consolida proaspăta unire și prin intermediul educației. Pentru a forma și întări iubirea de patrie și conștiința națională, era nevoie ca educația să ajungă la cât mai mulți cetățeni ai țării. Spiru Haret considera că învățământul unei țări are de îndeplinit trei scopuri importante:

1. Să formeze buni cetățeni;
2. Să ofere tinerilor acces la învățatură și la informații;
3. Să formeze oameni care să îndeplinească meseriile necesare creșterii și progresului unei țări.

*Eleva: Despa Elena Madalina
clasa a IV-a B*

JOCURILE DE ALTĂDATĂ ALE COPILĂRIEI

Câte jocuri interesante, câtă veselie! Bunicii sau părinții noștri nu aveau tablete, iPad-uri, telefoane sau multe alte minunății ca acestea. Nu aveau cont pe Facebook ori Instagram sau alte publicații care ne expun la un pericol imens. Nu făceau chat-uri pe whatsapp sau pe Messenger. Nu comunicau prin lumea virtuală, ci prin cea reală. Nu făceau case prin Minecraft sau alte jocuri.

Ei făceau căsuțe din pietre, cărămizi ori pământ sau crenguțe. Fetele se jucau cu păpuși din coceni de porumb, iar băieții cu mașinuțe din lemn. Jocuri precum *Baba-oarba*, *Mașelele-ncurcate*, *Telefonul fără fir* se jucau pe atunci cu mult haz. Petreceau mult timp afară, erau mult mai veseli și sănătoși. Între ei existau legături mult mai trainice și sincere.

Oare aceste jocuri, de mult uitate, le-am mai putea juca și noi?

*Eleva: Oancea Teodora
Clasa a V-a C*

ȚARĂ, ȚARĂ VREM OSTAȘI!

Număr de jucători: de la 6 în sus (cel mai bine este să fie un număr par, astfel încât să se poată forma două echipe echilibrate).

Ai nevoie de: un spațiu mare, în care se poate alerga.

Cum se joacă:

Jucătorii se împart în două echipe. Echipele se îndepărtează cu câțiva metri una de cealaltă și se pun față în față. În fiecare echipă, jucătorii stau braț la braț.

Prima dintre echipe începe jocul spunând: „Țară, țară, vrem ostași!” Cealaltă echipă răspunde: „Pe cine?” Și atunci este ales unul dintre membrii echipei adverse căruia i se strigă numele.

Cel ales trebuie să alerge spre echipa adversă și, venind în forță, să încerce să rupă o „verigă” din lanțul format de jucătorii adversari. Adică, să treacă de doi copii care se țin de brațe.

Dacă reușește, se întoarce la echipa lui cu un jucător de la ceilalți. Dacă nu reușește să treacă de lanț, se alătură echipei care l-a strigat. (De obicei, jucătorii mai slabi sunt aleși primii).

Cine câștigă:

Câștigă echipa care a adunat toți ostașii. Când într-o echipă a mai rămas un singur jucător, având în vedere că nu poate forma un zid de unul singur, acea echipă a pierdut.

*Eleva: Luca Anda
Clasa a V-a C*

*Eleve: Dumitru Veronica și Mihai Camelia
Clasa a V-a A*

MAROCCO

Marocco este un joc de dexteritate practicat de 2-6 jucători. Pentru acest joc sunt necesare 41 de bețișoare colorate.

Mod de desfășurare:

Bețișoarele, strânse mănunchi în pumn, se țin vertical pe masă și se lasă brusc să cadă pe aceasta (sau pe orice altă suprafață tare, fără denivelări). Apoi participanții vor încerca să scoată pe rând cât mai multe bețișoare din morman, dar în așa fel încât să nu miște niciunul dintre bețișoare. Uneori, extragerea unui bețișor din grămadă poate dura minute în șir. În asta constă dificultatea, dar și farmecul jocului!

După ridicarea primului bețișor, acesta poate fi folosit pentru ridicarea altora. Cu toate acestea, cel mai ușor se ridică bețișoarele prin apăsarea pe vârful ascuțit.

Precizia este extrem de importantă. Dacă vreunul dintre bețișoare se mișcă, jucătorul care a încercat să-l extragă trebuie să abandoneze tura respectivă și să lase locul altuia mai bun. Jocul continuă până când sunt extrase toate bețișoarele de pe masă.

La sfârșit, fiecare jucător adună punctele aferente fiecărui băț. Este declarant învingător jucătorul care a strâns punctajul cel mai mare.

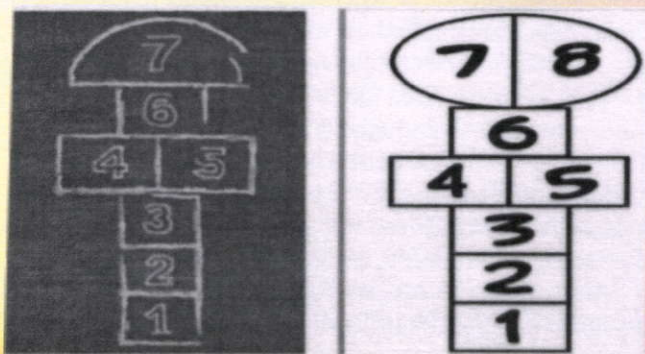

Fiecare bețișor valorează un anumit număr de puncte, după cum urmează:

- Băț galben: 2 puncte
- Băț verde: 5 puncte
- Băț albastru: 10 puncte
- Băț roșu: 20 puncte
- Băț alb: 100 puncte

*Elev: Petre Alexandru
Clasa a V-a A*

ȘOTRONUL

Șotronul este jocul emblematic al oricărei copilării apuse, fiind larg răspândit în lume. Orice copil știe de „omulețul” conturat pe trotuar cu ajutorul cretei, numerotat din cap până în picioare, pe care trebuia să sari într-un picior.

Numărul de jucători: cel puțin 1 jucător (cu cât mai mulți jucători, cu atât mai bine)

Spațiul de joacă: se poate juca oriunde, în interior sau afară. Cel mai indicat este afară, în parcuri, în fața blocului, în parcuri, în curtea școlii, etc.

Cum se joacă:

Se trasează pe jos traseul de șotron. Se poate face acest lucru cu creta pe asfalt, pe un loc neted. Lungimea unui șotron poate fi între 3 și 5 metri. Traseul se poate desena cu câte căsuțe doresc jucătorii (ex. 7,8 căsuțe)

Se alege ordinea jucătorilor la șotron.

Jucătorul stă în fața căsuței cu nr.1 și aruncă o pietricică în aceasta. Apoi trebuie să sară într-un picior în prima căsuță, să se aplece să recupereze pietricica și să sară înapoi de unde a aruncat.

Jucătorul aruncă pietricica în următoarea căsuță (cu nr.2), sare într-un picior în căsuța 1, apoi în căsuța 2, se apleacă să recupereze pietricica și parcurge traseul înapoi la start, tot într-un picior.

Se continuă în același fel până se ajunge la ultima căsuță și înapoi, iar primul jucător care parcurge tot traseul fără greșală, câștigă.

Regulile jocului:

- Pietricica trebuie aruncată pe rând, în fiecare căsuță.
- Jucătorul pierde rândul la aruncare atunci când:

- Nu reușește să arunce pietricica în căsuța care trebuie.

• Dacă atinge cu piciorul vreo linie sau sare afară din șotron.

• Dacă își pierde echilibrul și pune ambele picioare jos.

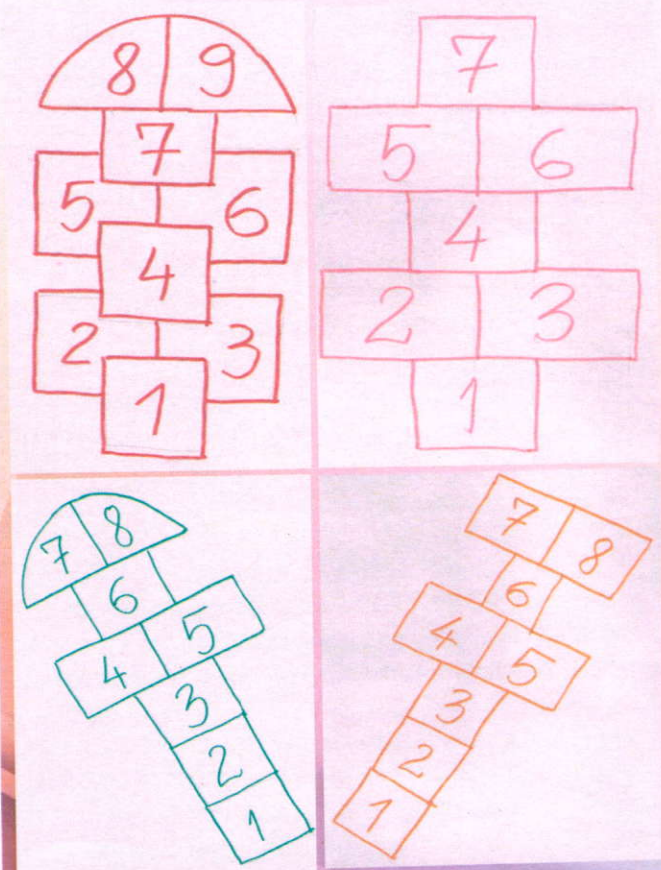
- Când pietricica se oprește pe linia căsuței în care trebuie să aterizeze, se repetă aruncarea.

- Jucătorul poate trece la următoarea căsuță, dacă a reușit să recupereze pietricica în mod corect, fără să-și piardă rândul la aruncare.

- Când vine rândul unui jucător care a mai aruncat înainte, dar a pierdut rândul, acesta va continua de unde a rămas.

Elev: Godeanu Andrei -Marian
Clasa a V-a A

Există mai multe tipuri de șotron:

Denumirea șotronului în diferite țări sau regiuni:

- Bolivia- avión
- Franța- reg
- Spania- cascayú
- Maroc-la carré
- Cehia- panák
- Islanda- parís

Elev: Huzea Costas-Gabriel
Clasa a V-a A

JOCURI FĂRĂ VÂRSTĂ

Nu de puține ori, am auzit expresia *Ehe, puiule, pe vremea mea...*, căreia, la început, nu i-am acordat prea mare atenție. Odată cu vârsta, chiar în familia mea, expresia aceasta și-a făcut simțită prezența: părinții mei, prietenii lor, chiar și bunicii, martori fiind la explozia tehnologiei ce ne-a invadat viața, inevitabil au comparat copilăria lor cu a mea: accesul redus la informații, lipsa desenelor animate, inexistența gadgeturilor... Atunci i-am întrebat, oarecum intrigat: „Dar voi cum vă distrați, ce faceți în timpul liber, cum vă jucați?”

Mama mi-a povestit nostalgică de gașca ei de la bloc, băieți și fete, care prin năzbâtiile lor exasperau vecinii. Jocurile lor erau distractive, pline de provocări, unele individuale, dar cele mai frumoase erau cele de echipă. Dintre jocurile copilăriei lor, cum ar fi: *De-a v-ați ascunselea*, *Coarda*, *Miuța*, *Elasticul*, *Rațele și vânătorii*, mi-a atras atenția jocul *Șapte pietre*.

Se alegeau șapte pietre plate, nu foarte mari, care se așezau una peste alta, ca un castel. Copiii se împărțeau în două echipe, una cu rol de apărător al castelului, iar cealaltă cu rol de atacator. Atacatorii aruncau cu mâna sau cu piciorul o minge care trebuia să dărâme pietrele. Aruncarea se făcea de la o distanță de șapte pași. Când pietrele erau dărâmate integral sau parțial, un copil din echipa apărătorilor pleca cu mingea în brațe să atingă cât mai mulți din echipa adversă, astfel eliminându-i pe rând, fără să-i țină sau să-i blocheze. În același timp, apărătorii trebuia să nu permită celor din echipa adversă să ajungă să reconstruiască castelul. Un jucător atins cu mingea ieșea din joc și lăsa piatra din mână în locul unde a fost atins. Dacă apărătorii eliminau toți atacatorii fără să se reconstruiască castelul, se relua jocul, dar echipele inversau rolurile. Dacă atacatorii reconstruiau castelul, continuau jocul, având același rol.

Îmi place acest joc pentru că îmbină spiritul de echipă cu alergatul în aer liber, că se pot juca mai mulți copii, nu doar câțiva, cum facem noi azi: uneori jucăm singuri diverse jocuri pe telefon, calculator sau alte platforme.

Mi-ar plăcea să-mi pot convinge prietenii să jucăm împreună acest joc fără vârstă!

Elev: Coman Robert
Clasa a V-a A

LOGICĂ ȘI PERSPICACITATE

1. Poți rezolva problema muncitorilor?

- Un muncitor harnic construiește o casă în 6 zile.
- Un muncitor harnic și unul leneș construiesc aceeași casă în 4 zile.
- In câte zile va construi muncitorul leneș aceeași casă?

Să presupunem că întreaga casă are 6 părți. Muncitorul harnic, care o construiește în 6 zile, va construi câte o parte în fiecare zi. Ambii muncitori vor face în 4 zile cele 6 părți astfel: cel harnic va face 4 părți (câte una pe zi), iar cel leneș va construi restul de 2 părți (adică jumătate de parte pe zi). Rezultă că al doilea muncitor lucrează de două ori mai încet decât primul muncitor, deci va construi întreaga casă în $6 \times 2 = 12$ zile

2. Dacă plouă la miezul nopții, care sunt șansele ca peste 72 de ore să fie soare?

Feste 72 de ore este tot miezul nopții, așa că șansele să fie soare sunt zero.

Magda

Am o pisicuță
Mică și drăguță.
Magda se numește
Și mult mă iubește.
Zilnic o hrănesc
Și o smotocesc.

Pe umeri o plimb
Si mereu o-alint.
La prima ninsoare
Ea va fi mai mare,
Și-am s-o ademenesc
Ca s-o îmbulgăresc!

Elev : Alex Ștefănescu
Clasa a IV-a B

3. În ograda lui Mitică,

- Sunt rațe, iepuri și-o pisică.
- Capetele-s douăzeci,
- Iar picioarele, cincizeci.
- Ați putea răspunde oare,
- Câte capete-s de fiecare?

Dacă scădem capul și picioarele pisicii din cele 20 de capete, rămân 19 și din cele 50 de picioare, rămân doar 46. Dacă toate animalele ar fi rațe (deci ar avea câte 2 picioare) ar rezulta $19 \times 2 = 38$ de picioare în plus. Ele aparțin animalelor care au câte 4 picioare, adică $46 - 38 = 8$ de rațe. Deci avem 4 animale cu 4 picioare și 19-4=15 animale cu 2 picioare.
Răspuns: 4 iepuri, 25 rațe și 1 pisică

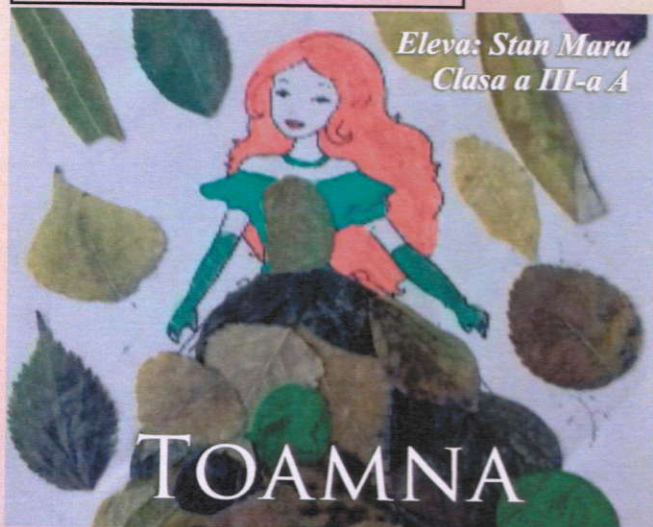
4. 30 de pisoai ai nu știu cui

- Au plecat la drum hai-hui
- Mai departe-ntr-un zăvoi
- Li s-alătură douăzeci și doi
- Un sfert se joacă lângă-un tei
- Jumătate se-ascund de Grivei
- Câți pisoai au mai rămas
- În zăvoi de s-au jucat?

Elev: David Adrian
Clasa a IV-a B

$30 + 22 = 52$ $52 : 2 = 26$ $52 - 13 - 26 = 13$

Eleva: Stan Mara
Clasa a III-a A

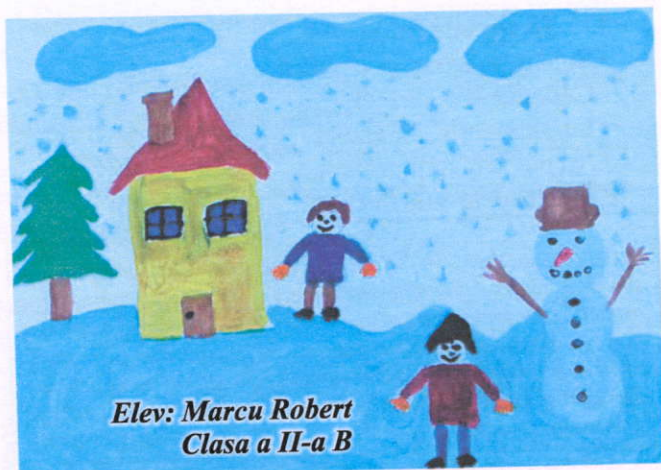
Toamnă dragă, ești bogată!
Ne umpli cămara toată
De legume, bunătați,
Să avem pentru ospaț.

Vântul rău s-a întehit,
Păsările le-am privit
Pe cer cum s-au adunat
Spre țări calde au plecat.

Le-așteptăm la primăvară
Să se-ntoarcă iar în țară,
Țara noastră minunată
Și frumoasă și bogată.

Elev: Alex Ștefănescu
Clasa a IV-a B

IARNA

*Elev: Marcu Robert
Clasa a II-a B*

Ce frumoasa este iarna!
Plină de bucurie,
Am zărit un fulg de nea
Și i-am spus cu veselie:

- Fulgușorule de nea,
Ce faci acolo în zapadă?
-Mă joc cu bucurie
Iarna-ntreagă!

-Și eu aș vrea așa,
Dar o să răcesc prea mult,
Fulgușorule de nea!

-Am uitat să îți spun
Că-n iarna ce va veni
Va fi mult omăt și alunecuș,
Tocmai bun de săniuș.

*Eleva: Sultan Tudorache Sarah-Maria
Clasa a II-A B*

Toamna

A venit toamna cețoasă,
Frunzele au ruginit,
Vremea este răcoroasă,
Florile s-au veștejit.

Ploi mărunte-ncep să cadă,
Pădurile sunt pustii.
S-au sfârșit de prin ogradă,
Jocurile de copii.

Pretutindeni oameni harnici,
Roade-mbeșugate adună,
Înfrățindu-se în muncă
Și cântând de voie bună.

*Eleva: Popa Rafaela
Clasa a II-a B*

*Eleva: Chioveanu Maria
Pregătitoare D*

Prima zăpadă

*Eleva: Dinu Sara Maria
Clasa a II-a A*

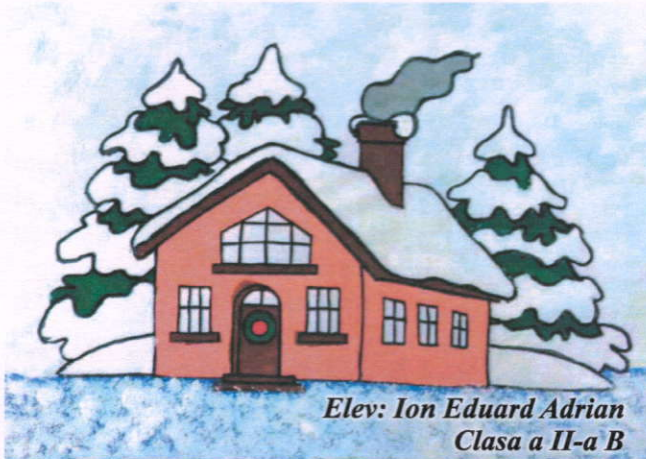
Afară ninge cu fulgi mari
Ce ne aduc bucurie.

- Copiilor, și mici și mari,
Haideți la bătaie!

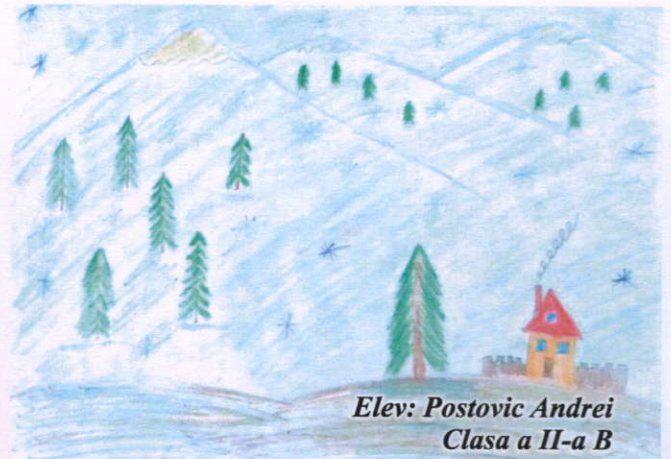
Cei mari fac bulgării pufoși,
Cei mici se dau pe gheață
Si împreună-s bucuroși
Că nasul nu le-ngheață.

Uităm să mai plecăm acasă,
Dar frigul ne gonește.
Mama ne-așteaptă cu o masă
Întinsă-mpărătește.

*Elev: Pop Rares
Clasa a II-a B*

Elev: Ion Eduard Adrian
Clasa a II-a B

Elev: Postovic Andrei
Clasa a II-a B

BOGĂȚIILE TOAMNEI

A venit toamna drăguța,
Noi ne umplem cămăruța:
Cu legume și cu fructe,
Murături și gemuri multe,

Cu dovleci pentru plăcinte
Și cu nuci pentru colinde.
Cu gutui bune la gem
Și cu mere, să mâncăm.

Struguri dulci pentru compot
Și cartofii pentru copt.
Morcovei de ronțait
Și cu praz pentru gătit.

Vinete și cu ardei
Le coacem la pirostriei
Și-n amestec cu tomate,
Am făcut zacuscă, frate.

Elev: Costea Lucian
Clasa a II-a B

Elev: Pop Rareș
Clasa a II-a B

La școală

Clopoțelul sună tare, Hai, copile, hai în clasă!
Sună iarăși de intrare, Lucruri noi tu să înveți,
Pauza s-a terminat, De la doamna cea frumoasă
În clasă noi am intrat. Ce te face să zâmbești.

Eleva: Surugiu Denisa
Clasa a II-a B

Eleva: Constantin Catinca
Clasa a III-a A

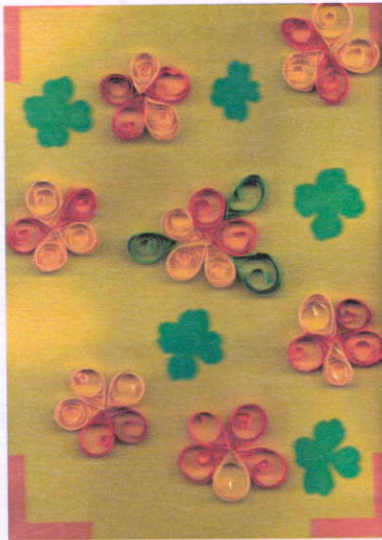
Toamna

Toamnă cu roade bogate, Frunze îngălbenite cad
Ai legume, fructe coapte. Pe pufos covor eu calc.
Școlari veseli și frumoși, Toți copiii-s bucuroși
Silitori și curioși. Mănâncă struguri delicioși.

Eleva: Mitu Maria
Clasa a III-a C

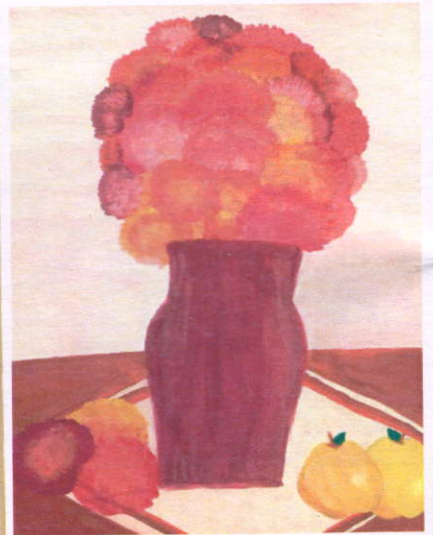
Eleva: Brînzaru Sebastian
Clasa a II-a A

*Eleva: Zelenciuc Anastasia
Clasa a IV-a B*

*Eleva: Soceanu Maria
Clasa a IV-a D*

*Eleva: Tudor Fabiana
Clasa a VII-a B*

*Eleva: Tudor Fabiana
Clasa a VII-a B*

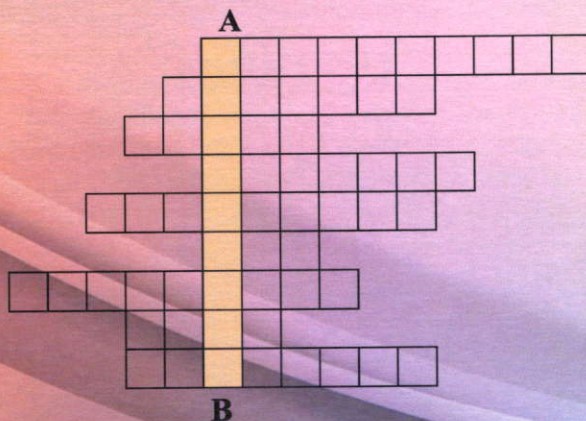
Duminică...

Mă plec în fața ta, sfântă zi.
Ce frumoasă-i dimineața la aflarea ta!
Tremură pământul și soarele lucește când lumea își
îndreaptă
calea către măreția ta.
E ziua sfântă!
Biserica-i lăcașul ce ne primește cu porțile deschise.

*Eleva: Slăniceanu Bianca
Clasa a III-a B*

(inspirată de poezia "Dimineții", de N. Iorga)

CONTINUĂ COLINDUL...

1. E vremea
2. Astăzi s-a născut
3. Aho, aho copii și
4. Ța, Ța, Ța
5. Bună la Moș Ajun!

6. Deschide creștine!
7. Trei păstori se
8. Măine se-nnoiește
9. Am plecat să
- A-B. Nașterea Domnului sau

*Eleva: Istrate Daria -Luisa
Clasa a III-a C*

Sărbătoarea Crăciunului

Crăciunul sau Nașterea Domnului este o sărbătoare creștină sărbătorită pe 25 Decembrie. Când ne gândim la Crăciun, ne gândim la tradițiile transmise din generație în generație și la credința față de Dumnezeu.

În seara de Ajun, casele sunt curățate și pregătite în așteptarea colindătorilor care prevestesc Nașterea Domnului. Colindul este cea mai răspândită tradiție de Crăciun alături de împodobirea bradului. Tinerii umblă din casă în casă cu „Steaua”, „Bună - dimineța la Moș ajun!” și alte minunate colinde, care se încheie în ultima zi a anului cu „Plugușorul” și „Sorcova”. Pentru strădania lor, copiii sunt răsplătiți cu nuci, mere și colaci calzi.

Pe mine, sărbătoarea Crăciunului mă emoționează foarte mult. Aștept cu nerăbdare împodobirea bradului și a casei, mersul cu colindul, masa de Crăciun în familie și bucuria darurilor aduse de Moș Crăciun.

*Eleva: Istrate Daria -Luisa
Clasa a III-a C*

**Iarna aduce cu ea
o mare sărbătoare pe care
noi toți o așteptăm cu:**

Credință
Recunoștință
Admirație
Colinde, clopoței și cadouri
Iertare și Iubire
Urări
Nașterea Lui Hristos și
Un minunat
La mulți ani!

*Eleva: Bucur Anastasia
Clasa a II-a A*

Tradițiile românilor

*Eleva: Chirca Sofia Andreea
Clasa a II-a A*

Tradițiile românilor sunt comori ce nu ar trebui uitate sau părăsite și nici schimbate cu alte obiceiuri din alte țări. Ele sunt ale noastre, ne caracterizează, ne definesc și prin ele ne simțim deosebiți. Tradițiile sunt diferite de la o zonă la alta, însă tocmai acest lucru ne face mai atractivi și mai originali.

De Crăciun, copiii și tinerii merg din casă în casă și colindă despre venirea lui Iisus Hristos pe Pământ. Se cântă *Steaua*, *Plugușorul*, *Sorcova*, *Capra*. La sfârșitul fiecărui colind, copiii primesc răsplata (covrigi, nuci, cozonaci, mere). Cel mai important este faptul că, la sărbătorile de Crăciun, familia se adună și sărbătorește Nașterea lui Iisus Hristos.

*Eleva: Mihoc Larisa,
clasa a VII-a C*

*Eleva: Nițu Izabela
Clasa a II-a A*

ȘTIAȚI CĂ?

Limba română este, între limbile romanice, a cincea după numărul de vorbitori, în urma spaniolei, portughezei, francezei și italienei, fiind vorbită în toată lumea de 28 de milioane de persoane, dintre care 24 de milioane o au ca limbă maternă. 17 milioane se află în România, unde româna este limbă oficială și limbă maternă pentru mai mult de 90% din populație.

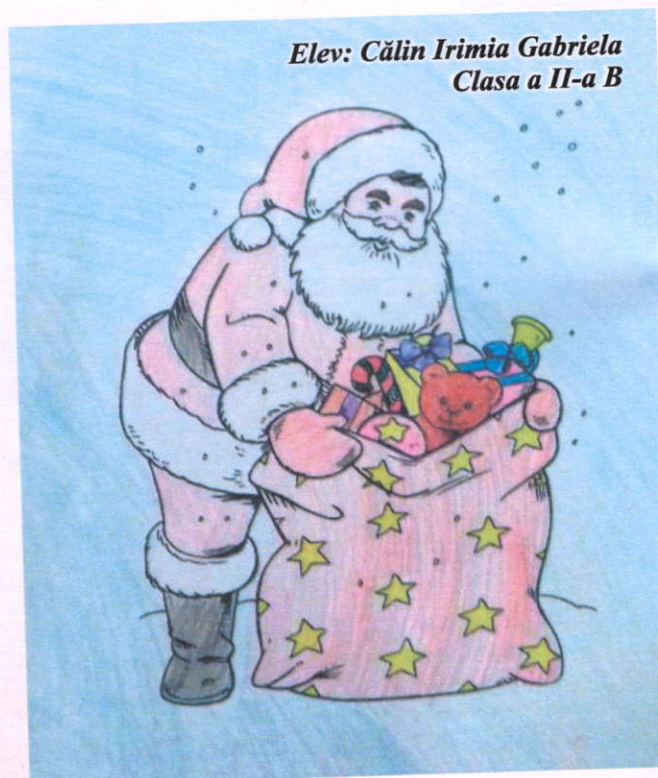
În Republica Moldova, limba română este limbă oficială și limbă maternă pentru trei sferturi din populație, iar în provincia autonomă Voivodina, din Serbia, limba română este una dintre cele șase limbi oficiale.

De asemenea, româna este limbă oficială sau administrativă în Uniunea Latină, organizație internațională care reunește țările lumii în care se vorbește una dintre limbile romanice și în Uniunea Europeană, de la 1 ianuarie 2007.

Limba română este una dintre cele cinci limbi în care se oficiază servicii religioase în statul monastic Muntele Athos.

Limba română este limbă maternă sau este vorbită și în Ucraina, Ungaria, pe Valea Timocului în Serbia sau în Bulgaria. Este vorbită și în comunitățile etnicilor români din Croația, Slovenia, Slovacia sau Polonia.

Emigranții au dus limba română peste tot în lume: în Israel, 5 % din populație provine din România și vorbește limba română. În Italia, Spania, SUA, Canada, Franța, Germania, Portugalia, Cipru sau Australia se estimează că locuiesc peste 3 milioane de români.

*Elev: Călin Irimia Gabriela
Clasa a II-a B*

Studenții străini sau cei care au lucrat în România sunt vorbitori de limba română și se estimează că peste o jumătate de milion de arabi din Orientul Mijlociu, care și-au făcut studiile în România, vorbesc limba română.

Limba română este predată în țări est-europene unde există comunități semnificative românești, dar și în instituții de învățământ din 43 de țări ale lumii, unde limba română este învățată ca limbă străină.

Ethnologue – Languages of the World a publicat în cadrul celei de a 16-a ediții topul celor mai vorbite limbi din lume. Clasificarea ține cont de numărul de vorbitori nativi, care au ca limbă maternă respectiva limbă, dar și de numărul de state în care o limbă este vorbită oficial.

Asta înseamnă că ea este declarată limbă oficială sau că este recunoscută drept limbă a minorităților sau a imigranților.

Astfel, pe primul loc este chineza, cu peste 1,2 miliarde de vorbitori, limba fiind vorbită în 31 de țări. Urmează spaniola, cu 329 de milioane de vorbitori în 44 de țări și engleza cu 328 de milioane de vorbitori nativi, limba fiind vorbită în 112 state. Pe următoarele locuri, se clasează: araba,

hindi, bengaleză, portugheză, rusă, japoneză și germană.

Limba română ocupă locul 40 în clasament, cu aproximativ 23,4 milioane de vorbitori nativi. Limba, cu toate dialectele ei, este vorbită oficial în 20 de țări: Australia, Azerbaidjan, Canada, Croația, Cehia, Finlanda, Ungaria, Israel, Kazakhstan, Kârgâzstan, Moldova, Mozambic, Rusia, Serbia, Tadjikistan, Turkmenistan, Ucraina, Statele Unite, Uzbekistan. Adam Ledgeway de la Universitatea Cambridge și Martin Maiden de la Oxford au adus limba română în mediul academic britanic. Majoritatea studenților care optează pentru limba română sunt chiar britanici pasionați de lingvistică

și, cu precădere, de limbi romanice.

Martin Maiden este un profesor pasionat de limbile romanice, el poate să scrie și să citească în italiană, franceză, română, dar și în portugheză și în catalană. Profesorul adoră operele lui Mihail Sadoveanu și pe cele ale lui Liviu Rebreanu, vorbește fluent limba română, fiind ajutat de soția sa care are origini în Moldova. A obținut o diplomă din partea Academiei Române pentru studiile de romanistică și pentru contribuția la cunoașterea limbii române.

*Informații culese de
Martin Irina și Mihai Clara, clasa a VI-a A*

LIMBA ROMÂNĂ E PATRIA MEA

Limba română mi-a oferit bucuria de a-mi exprima sentimentele, emoțiile și dorințele. Ea m-a ajutat să-i înțeleg pe cei dragi: părinți, frați, prieteni, să citesc primele povești și să spun prima rugăciune. Sunt mândră că vorbesc această limbă, pentru că mă leagă de strămoșii care au avut grijă să o păstreze și să o transmită ca pe o comoară prețioasă. Aceasta tănuiește sacrificiile, suferințele, împlinirile și și neîmplinirile înaintașilor noștri, de la dacia liberi până la tinerii de azi. Limba română trebuie admirată și respectată.

*Eleva: Bucur Cristiana
Clasa a VI-a A*

Pentru mine, limba română este un univers de cuvinte moștenite de la strămoșii noștri daci, romani, dar și cu influențe din alte limbi. Este o limbă specială, în care există cuvinte unice, precum doină, dor și colind, cuvinte ce nu pot fi traduse în alte limbi. Eu îmi iubesc limba, o respect și sunt mândru că sunt român.

*Elev: Rusu Costin
Clasa a VI-a A*

Limba română e parte din viața mea. Limba mea maternă e o comoară pe care am norocul să o dețin, căreia îi descopăr tainele zi de zi. E o limbă sacră, unică, melodioasă, ce arde ca un foc în inima mea. Suntem datori să o prețuim vorbind și scriind corect românește în orice moment al vieții noastre, pentru că

numai așa vom lăsa urmașilor noștri o limbă curată și vie.

*Eleva: Sturzoiu Maria
Clasa a VI-a A*

Limba română, pentru mine, este totul. Este cea care mă ajută să îmi exprim emoțiile, să îmi spun părerile.

Limba română am învățat-o în familie și am aprofundat-o la școală. Eu o respect prin faptul că o scriu corect, particip la olimpiade și o promovez în acest mod.

Mie îmi place foarte mult limba română, deoarece este o limbă frumoasă, caldă și melodioasă.

*Eleva: Neculae Mara
Clasa a VI-a A*

Eu cred că limba română este o limbă unică și foarte frumoasă și această limbă trebuie cultivată, deoarece este iubită și vorbită de peste 28 de milioane de oameni, ea reușind să ne unească ca popor. Ea dă definiția identității naționale, ea putând fi moștenită și, de asemenea, putând fi lăsată moștenire. Această limbă conține trei cuvinte unice: dor, doină și colind.

Sunt mândru că știu această limbă atât de frumoasă!

*Elev: Papacioc Rares
Clasa a VI-a A*

„SĂ DESCOPERIM PATRIMONIUL UNESCO DIN ROMÂNIA,”

Proiect finanțat de Consiliul Județean Ialomița și Asociația Școala 3

Proiect dezvoltat pe mai multe ateliere de lucru:

• Dansuri populare

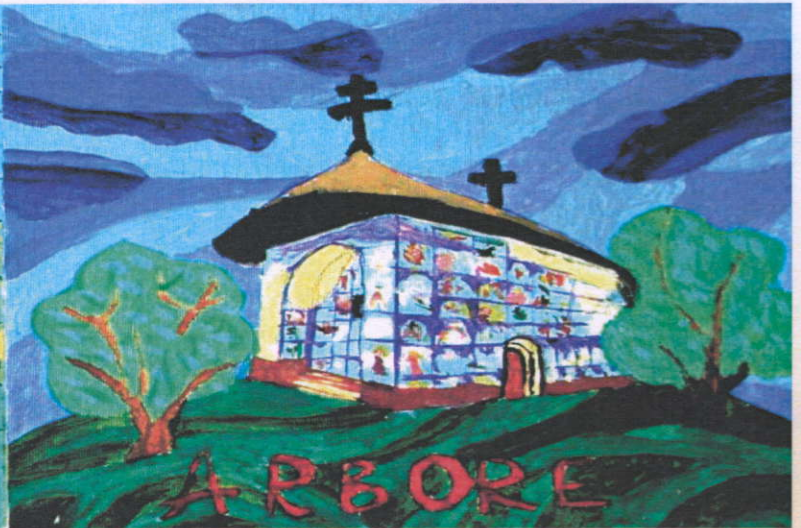
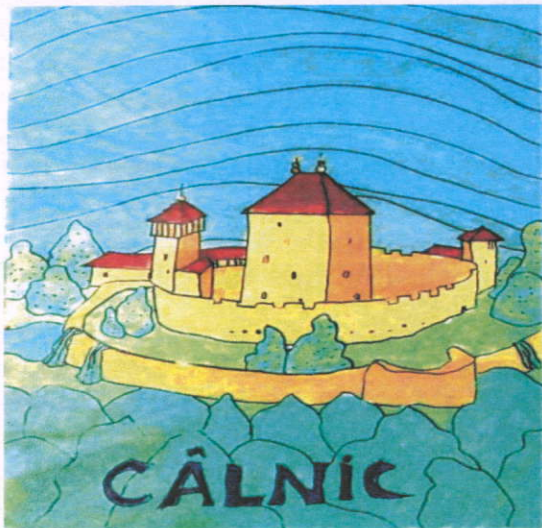
• Atelier de cusături tradiționale

• Atelier de olărit

• Atelier de pictură

• Excursia școlară

De prin județ, adunate...

În cadrul Proiectului *Să descoperim împreună patrimoniul UNESCO*, Școala Gimnazială Nr.3 Slobozia a desfășurat o activitate care a constat într-o excursie tematică, în județ, în zonele cu o importanță semnificativă din punct de vedere istoric, turistic.

Primul loc vizitat de către elevii clasei a V- a a fost satul Armășești. Aici, elevii au aflat, cu încântare, că prima atestare documentară a satului datează din anul 1513, că satul era cunoscut sub denumirea de Nenișori, că cel mai important punct de atracție al acestuia este Liceul Agricol sau Școala de Agricultură, că aici s-a înființat una din primele stații meteorologice din România.

Liceul Tehnologic „Iordache Zossima” Armășești.

Ceea ce a atras atenția vizitatorilor, în mod deosebit, a fost Gospodăria țărănească, din Jilavele care a devenit, pe bună dreptate, muzeu al acestui sat. Îngrădită de un gard de nuiele, aceasta este o casă bătrânească, ridicată la marginea comunei Jilavele și reprezintă cartea de vizită a localității. De 8 ani, această casă este loc de refugiu pentru cei care vor să cunoască tradiția și cultura populară din acest colț de lume. Așezată în imediata apropiere a fostului conac deținut de familia bravului aviator militar Constantin «Băzu» Cantacuzino, casa este în realitate un muzeu al satului, în miniatură. Cele șase camere ale imobilului au fost amenajate astfel încât să redea cât mai fidel atmosfera dintr-o casă țărănească de la sfârșitul secolului XIX. De pe prisma de pământ se intră în tindă, iar de aici, la stânga se ajunge în camera unde aveau loc șezătorile. Înăuntru, așezat lângă geam, un război de țesut amintește de momentul clăcilor de altădată. Deasupra patului, prinsă de perete, o carpetă țărănească ce datează din anul 1906 reprezintă cel mai de preț exponat din micul muzeu țărănesc. În odaia mare, așa-zisa cameră de oaspeți de astăzi, sunt

așezate la loc de cinste straietele de sărbătoare, ștergarele cele mai bune și lada de zestre a fetelor pregătite pentru măritiș. În bucătărie, pe cuptorul cu plită construit din pământ galben sunt așezate străchini, oale de lut și linguri de lemn... Povestea casei țărănești din Jilavele a început în urmă cu 8 ani, în momentul în care folcloristul local Victor Simion, în vârstă de 68 de ani, s-a hotărât să ducă mai departe tradiția populară locală. El spune că a încercat să reconstruiască gospodăria tradițională în care a copilărit. Astfel, a fost realizat ceea ce astăzi poartă numele de Muzeul Local Jilavele «Gospodăria țărănească». «Așa arătau casele bătrânești autentice din Jilavele... Eu am crescut într-o astfel de casă. Îmi plăcea tare mult să o văd pe bunica la șezătoare sau când primeam musafiri în odaia mare. Am încercat să redau cât mai fidel detaliile casei copilăriei mele. Este făcută din materiale pe care le foloseau în trecut oamenii, adică din pământ, paie și acoperită cu stuf...» susține Victor Simion. Deși importanța pentru comunitate a Muzeului Gospodăria țărănească este mare, despre acest loc nu știe nimeni. Chiar dacă există de 8 ani, foarte puțini oameni știu exact unde se află, iar vizitatorii pot fi numărați pe degete. «Cine vrea să vină să vadă ce am făcut noi, poate să dea de mine la telefon... Eu vin de acasă, le deschid, intrăm și le explic despre ce este vorba aici...» mai spune Victor Simion. Mai mult, casa bătrânească are nevoie de lucrări de reparație. Dar toate acestea se pot realiza prin sprijinul și implicarea autorităților locale care, deocamdată, nu s-au arătat interesate să investească în muzeul de la marginea satului care le face cinste...

Mai departe, străbătând întinderile județului, copiii s-au bucurat de frumoasa priveliște a satului Maia. Aici, am fost întâmpinați de ospitalitatea unui **bătrân copac**, așezat strategic, la intrarea muzeului, cunoscut sub denumirea Așezământul de Artă și Cultură Religioasă "Maia Catargi". Împovărat de anii grei, copacul începe, parcă, să spună povestea locului: Muzeul a fost inaugurat în noiembrie 1996...

Meritul de a constitui această colecție revine preotului paroh Alexandru Marinescu. O parte din colecție reprezintă o donație a familiei Barbu Catargiu către biserica din localitate, ctitorie a lui Pană Filipescu, la fel ca și capela familiei Catargiu, unde se află mormântul lui Barbu Catargiu și cel al tatălui său. Colecția cuprinde icoane pe lemn (secolele XVIII - XIX), icoane realizate în alte tehnici (sticlă, medalion, cromolitografie etc.), vase de cult, carte veche de cult și carte rară, veșminte preoțești. Clădirea a fost construită în anii 1994 - 1996. Istoric, muzeul a fost inaugurat în noiembrie 1996. Meritul de a constitui această colecție revine preotului paroh Alexandru Marinescu. O parte din colecție constituie o donație a familiei Barbu Catargiu către biserica din localitate, ctitorie a lui Pană Filipescu, la fel ca și capela familiei Catargiu unde se află mormântul lui Barbu Catargiu și cel al tatălui său.

Ultimul obiectiv turistic aflat pe listă, în cadrul acestei activități, dar nu cel din urmă, având în vedere frumusețea și unicitatea locurilor, este Mănăstirea Balaciu, situată în comuna cu același nume. Aceasta impresionează atât prin arhitectură, cât și prin picturile sale: planul bisericii este în formă de cruce, cu două turlă în stil românesc (una frontală, iar cealaltă deasupra naosului). Proporțiile și forma zveltă a turlei naosului formează un ansamblu armonios ce îi dau un farmec aparte. Pridvorul deschis este ridicat pe 12 coloane placate cu piatră sculptată, legate între ele prin arce.

O mulțime de sfinți, dintre care nu lipsește nici Maica Domnului, scene religioase din Vechiul Testament și Noul Testament, despărțite prin motive vegetale și geometrice, desenate în culori vii, acoperă pereții interiori ai bisericii.

Muzeul Local Jilavele *Gospodărie țărănească*

Scoarțe și cuverturi românești din 1906

Așezământul de Artă și Cultură Religioasă Maia Catargi

Eleve: Bătrâncea Flavia și Cilibeanu Sara, Clasa a V-a B

„EDUCAȚIE JURIDICĂ”

Proiect realizat cu sprijinul Ministerului Educației, Ministerul Justiției, Consiliul Superior al Magistraturii, Ministerul Public și Înalta Curte de Casație și Justiție.

Teme dezbătute:

- Faptele mele și consecințele acestora
- Dreptul la imagine
- Bullying-ul
- Audierea minorilor

Educația juridică are rolul de a-i dezvolta pe tineri, oferindu-le informații folositoare pentru viața de zi cu zi, cât și pentru situațiile inedite.

Pe data de 26 octombrie 2018, noi, elevii clasei a VII-a C, am participat la o activitate deosebită, la ora de Educație Civică alături de un invitat special. Tema acestui proiect a fost „Faptele mele și consecințele acestora”.

Arătându-le cum funcționează justiția și explicându-le principiile care stau la baza legilor, adolescenții sunt practic orientați în carieră. Astfel, cei ce sunt atrași de justiție pot aprofunda și deveni viitori avocați sau judecători, procurori etc.. La aceea oră, doamna procuror Buzoianu ne-a prezentat câteva filmulețe în care unii copii erau acuzați pe nedrept de furt, sau din cauza unor certuri, agresați fizic de colegii sau prietenii lor. Aceasta ne-a explicat că nu este bine

să ne agresăm nici fizic, nici verbal colegii, deoarece dacă avem peste 14 ani putem primi amenzi sau, în cel mai rău caz, putem fi trimiși la o școală de corecție.

O astfel de oră ne ajută să ne dăm seama că bătaia nu este tocmai cea mai bună rezolvare. Înainte de a face o faptă rea, trebuie să ne gândim și la consecințe, deoarece acestea ne pot costa foarte mult. Vreau să evidențiez faptul că agresivitatea NU este cea mai bună formă de a rezolva o problemă.

Ne dorim să reducem agresiunile atât fizice, cât și cele verbale.

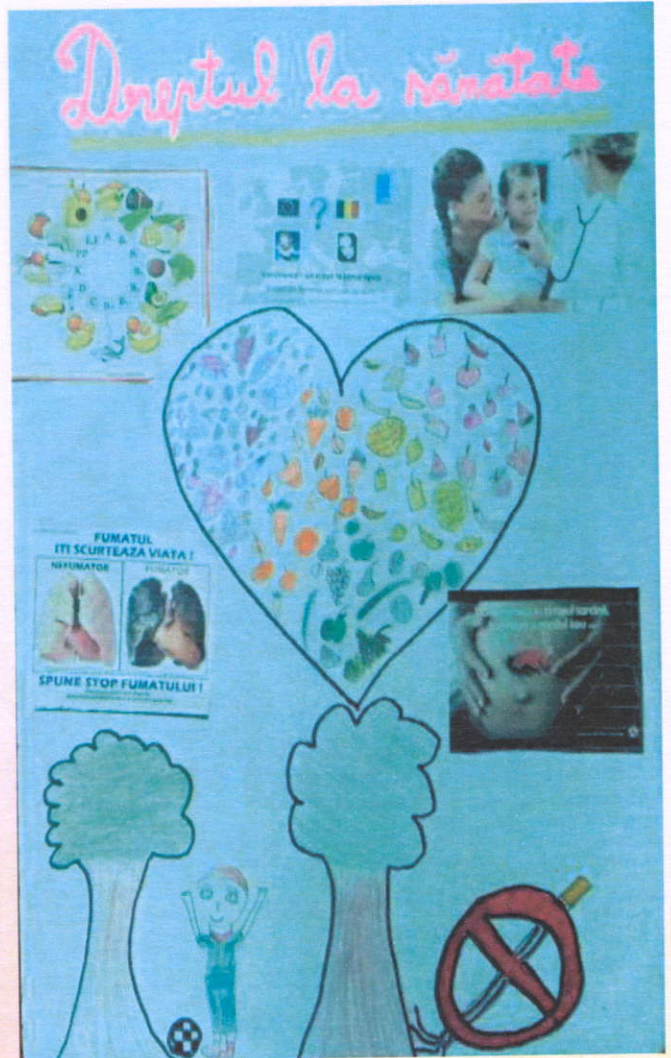
Eleva: Ștefan Larisa, clasa a VII-a C

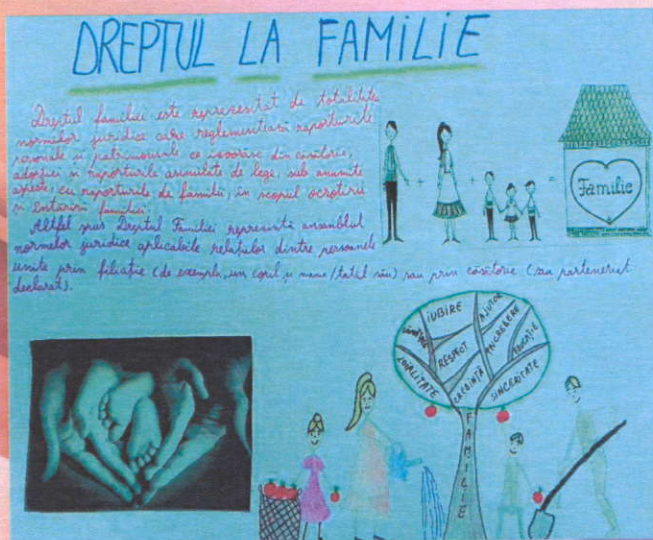
Activități susținute de: Procuror Buzoianu Verginica și Procuror Dima Marian

Eleva: Răileanu Andreea
Clasa a V-a B

Eleva: Oancea Raluca și Botea Adriana
Clasa a V-a B

Eleva: Vasile Roxana și Mecu Bianca
Clasa a V-a B

„CARTEA - COMOARĂ DE ÎNȚELEPCIUNE”

Cartea reprezintă cel mai complet depozit al inteligenței omenești, având în filele ei cunoștințe, sensibilitate, fapte pe care le păstrează intacte un timp nedefinit. În afara cărții nu poate fi concepută o cultură sistematică a individului și implicit a societății. Ea e comoara fără de preț în care unii își adună cele mai frumoase gânduri, pentru ca alții să le poată folosi în voie.

Contactul cu biblioteca la vârsta școlară mică este esențial. De aceea am inițiat proiectul educațional „CARTEA - COMOARĂ DE ÎNȚELEPCIUNE”, în parteneriat cu Biblioteca Județeană „Ștefan Bănulescu”-Ialomița.

Astfel, copiii intră în lumea cărților care li se adresează în mod direct.

Cultivarea limbii reprezintă obiectivul esențial în formarea copiilor cu o cultură literară și comunicațională de bază, capabili să înțeleagă lumea în care trăiesc, să se cunoască pe sine, să recepteze și să transmită mesaje, exprimându-și gândurile, sentimentele, opiniile într-un limbaj bogat, nuanțat și corect din punct de vedere gramatical.

Prima activitate susținută a fost dedicată Zilei Naționale a României sub genericul „CINSTIM MAREA UNIRE”.

Elevii au urmărit cu deosebit interes și emoții informațiile și imaginile ce reprezentau momente din ziua înfăptuirii marelui vis al românilor, Unirea din 1918, cât și textul „Visul împlinit” prezentate de bibliotecar, Jantea Mariana, apoi și-au manifestat bucuria și mândria de a fi român prin interpretarea de cântece patriotice și realizarea unor lucrări pe care le-au unit într-o frumoasă expoziție închinată sărbătoririi Centenarului. LA MULȚIANI, ROMÂNIA!

Clasa I, prof. Nae Florica

„ECO-SCHOOLS - ECO ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 3 SLOBOZIA”

Școala noastră derulează proiectul Generația Eco din cadrul Programului Mondial Eco-Schools din anul 2006 și deține Steagul Verde din anul 2009.

Eco-Schools este un program pentru managementul mediului și certificarea școlilor care-l implementează, coordonat la nivel internațional de **Fundația de Educație pentru Mediul Înconjurător (FEE)**, ce reunește 81 de organizații din 68 de țări, care acționează la nivel național în domeniul educației pentru o dezvoltare durabilă. Dintre acestea, în anul 2017, 67 de țări au implementat Programul mondial ECO-SCHOOLS, iar pe plan mondial, Programul este susținut de Uniunea Europeană, UNESCO și UNEP (Programul Națiunilor Unite pentru Mediu).

Programul Eco-Școala a debutat pe mapamond ca program-pilot, în anul 1994, pornind de la necesitatea implicării tinerilor în găsirea de soluții la provocările impuse de dezvoltarea durabilă la nivel local.

În anul 2017 au participat **51 454 de școli din lume**, din care **16 941 dețin Certificat de Eco-Școală și Steagul Verde**. Un număr de peste **19 000**

000 de copii și tineri, peste 1 400 000 de cadre didactice și 13 221 de autorități locale dezvoltă acest program în lumea întreagă.

Temele din cadrul proiectului în anul școlar 2018-2019 sunt: **Natura și Biodiversitatea, Sănătate/Știl de viață sănătos și Deșeuri**.

În data de 29.10.2018, elevii clasei a VIII a C și CȘE Junior, coordonați de doamnele prof. Vasile Georgeta și Brașoveanu Ionela au participat la **ZIUA DE ACȚIUNE A VOLUNTARILOR CCDG** (Centrul Carpato-Danubian de Geocologie), de **ZIUA VERDE A ECO-ȘCOLILOR DIN ROMÂNIA** prin plantarea a doi tei - **Tilia europea** și trei arbori de mătase - **Albizia julibrissin** în curtea școlii. Acțiunea are drept scop înțelegerea de către copii și tineri a importanței implicării directe în dezvoltarea spațiilor verzi de care avem atâta nevoie.

Coordonator proiect,
Prof. Brașoveanu Ionela

Elev: **Moldoveanu Sebastian**
Clasa a VIII-a C
Președinte CȘE Junior

*Eleva Cărnău Ingrid
Clasa a IV-a B*

ISSN 1843 - 9381

Tipar: DMB Creativ
Str. Filaturii Nr. 3, loc. Slobozia, jud. Ialomița
Tel.: 0243 232114. E-mail: tipografia@printcreativ.ro